

Fremsat den 6. februar 2019 af erhvervsministeren (Rasmus Jarlov)

Forslag

til

Lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Efter denne lov kan der ydes erstatning for umiddelbare skader, der er indtrådt her i landet, forårsaget af terrorhandlinger ved brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben (NBCR-terror).

Stk. 2. Erstatning kan ydes for skader på følgende, jf. dog stk. 4:

- 1) Bygninger, jord og løsøre.
- 2) Jernbanekøretøjer.
- 3) Motorkøretøjer.
- 4) Skibe.

Stk. 3. Erstatning kan desuden ydes for driftstab på bygninger og løsøre.

Stk. 4. Erstatning i henhold til stk. 2 kan kun ydes, hvis der er tegnet en forsikring i et skadesforsikringsselskab omfattet af § 5, der dækker i tilfælde af brand på ejendommen eller genstanden.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for erstatning.

§ 2. Erstatning kan ydes til den, der er ejer eller panthaver eller på en anden måde er indehaver af en anden rettighed, eller til den, der bærer risikoen for genstanden, og som lider tab ved, at den forringes eller går til grunde. Det samme gælder for et forsikringsselskab, der udbetaler erstatning i henhold til en aftale, der dækker de skader, der er omfattet af § 1.

Kapitel 2

Finansiering og tilbagebetaling

§ 3. Udbetalinger efter loven samt de medfølgende administrationsomkostninger finansieres ved et statsligt genudlån. Der kan optages genudlån inden for en samlet ramme på 13,4 mia. kr. (2010-niveau). Genudlånsrammen reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Overstiger værdien af de samlede erstatningsberettigede skader i forbindelse med et NBCR-terrorangreb gen-

udlånsrammen, har de erstatningsberettigede alene krav på en forholdsmæssig udbetaling.

Stk. 3. Træk på det statslige genudlån skal tilbagebetales med en forrentning svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto. Renten tilskrives ved hvert kalenderårs udløb. Genudlånet tilbagebetales via efterfølgende opkrævninger af en årlig afgift pålagt forsikringspolicer omfattet af ordningen.

Stk. 4. Afgiften opkræves af skadesforsikringsselskaberne og udgør et tillæg til forsikringspræmien på 5 pct. pr. police på forsikringer mod brand tegnet for ejendomme og genstande omfattet af § 1. Afgiften opkræves sammen med den første præmie i kalenderåret efter udbetalingen. Overstiger afgiftsindbetalingerne i et år det tilbagebetalingskrav, der udestår efter træk på det statslige genudlån, tilbagebetales beløbet forholdsmæssigt til de omfattede forsikringstagere.

Stk. 5. Skifter en forsikringstager skadesforsikringsselskab, og kan vedkommende godtgøre over for det nye selskab, at afgiften for året er betalt til det tidligere selskab for en genstand omfattet af § 1, opkræver det nye selskab ikke afgift efter stk. 4.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan beslutte, at satsen efter stk. 4 midlertidigt nedsættes, hvis særlige forhold tilsiger det.

§ 4. Omkostningerne ved ordningens administration, herunder betaling for ekstern bistand og skadesforsikringsselskabernes opgavevaretagelse, afholdes inden for den ramme, der er fastsat i § 3.

Kapitel 3

Forsikringsselskabernes pligter

§ 5. Følgende forsikringsselskaber har pligt til at udføre opgaver omfattet af § 3, stk. 4 og 5, og §§ 6-11 og:

- 1) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, og som tegner forsikringer for de genstande, der er nævnt i § 1.

- 2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark for de genstande, der nævnes i § 1.
- 3) Direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed for de genstande, der nævnes i § 1.

§ 6. Skadesforsikringsselskabet foretager taksation af den anmeldte skade forårsaget af NBCR-terror. Taksatorrapporten sendes til forsikringstageren senest 30 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Forsikringstageren kan afgive bemærkninger til skadesforsikringsselskabet indtil 14 dage efter modtagelsen af taksatorrapporten.

Stk. 2. Skadesforsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 30 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger.

Stk. 3. Terrorforsikringsrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra fristerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling, herunder brug af fælles it-systemer m.v.

§ 7. Et skadesforsikringsselskab, der tilbyder tegning af dækning i henhold til § 1, kan efter aftale varetage et andet skadesforsikringsselskabs opgaver i henhold til denne lov. Aftaler om opgavevaretagelse på vegne af andre skadesforsikringsselskaber skal godkendes af Terrorforsikringsrådet, inden skadesforsikringsselskabet påbegynder opgavevaretagelsen i henhold til aftalen.

§ 8. Skadesforsikringsselskabet anviser erstatninger til udbetaling via Terrorforsikringsrådet.

Stk. 2. Principperne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse for skadesforsikringsselskabernes afgørelser i sager om NBCR-terror.

§ 9. Skadesforsikringsselskaberne skal efter hvert kvartal og senest den 15. i den følgende måned anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb fordelt på de i § 1, stk. 2, nævnte forsikringskategorier til Terrorforsikringsrådet. Anmeldelsen skal være underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Det forfaldne afgiftsbeløb pr. kvartal omfatter de afgifter, der forfalder til betaling i det pågældende kvartal. Afgifter, der afskrives som uerholdelige, fradrages i afgiftsbeløbet i det kvartal, hvor afskrivningen af præmieindtægt inkl. afgift finder sted.

§ 10. Et skadesforsikringsselskabs forfaldne afgiftsbeløb for et kvartal skal indbetales til Terrorforsikringsrådet inden udgangen af den følgende måned.

Stk. 2. Betaler et skadesforsikringsselskab ikke afgiftsbeløbet rettidigt, skal skadesforsikringsselskabet betale 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra sidste rettidige indbetalingsdag, dog mindst 20 kr.

§ 11. Forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på skadesforsikringsselskabernes behandling af skader efter denne lov.

Kapitel 4

Terrorforsikringsrådet

§ 12. Erhvervsministeren udpeger Terrorforsikringsrådet bestående af 1 formand og 3 medlemmer samt suppleanter for disse.

Stk. 2. Rådet sammensættes af:

- 1) En formand og en suppleant fra Erhvervsministeriet.
- 2) Et medlem og en suppleant fra Finansministeriet.
- 3) Et medlem og en suppleant fra Finanstilsynet.
- 4) Et medlem og en suppleant efter indstilling fra forsikringsbranchen.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne samt disses suppleanter udnævnes for en 4-årig periode og kan genudpeges. Fratræder et medlem inden periodens udløb, vil der ske udnævnelse af et nyt medlem for en periode kortere end 4 år.

Stk. 4. Terrorforsikringsrådet kan efter behov anvende ekstern bistand.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for Terrorforsikringsrådets arbejde.

Stk. 6. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om sekretariatsfunktionen for Terrorforsikringsrådet, herunder betaling for sekretariatets arbejde og for ekstern bistand.

§ 13. Terrorforsikringsrådet aflægger regnskab for år, hvor der har været foretaget udbetalinger fra ordningen, eller hvor skadesforsikringsselskaberne har opkrævet bidrag til ordningen.

Stk. 2. Regnskabet revideres af en statsautoriseret revisor og indsendes til erhvervsministeren.

Stk. 3. Erhvervsministeren har adgang til Terrorforsikringsrådets regnskabsmateriale, herunder revisionsprotokoller m.v.

Kapitel 5

Terrorforsikringsrådets kompetencer

§ 14. Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling.

§ 15. Terrorforsikringsrådet kan beslutte at udbetale erstatninger eller foretage acontoudbetalinger, hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at summen af erstatninger, der skal udbetales i forbindelse med en NBCR-terrorhandling, kan rummes inden for det tilbageværende mulige træk på den statslige genudlånsfacilitet, selvom Terrorforsikringsrådet ikke har modtaget endelige opgørelser fra samtlige berettigede.

Stk. 2. Terrorforsikringsrådet kan beslutte at foretage acontoudbetalinger af de forholdsmæssige erstatninger, jf. § 3, stk. 2, hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at summen af

erstatninger, der skal udbetales i forbindelse med et NBCR-terrorangreb, ikke kan rummes inden for det tilbageværende mulige træk på genudlånsfaciliteten, selvom Terrorforsikringsrådet ikke har modtaget endelige opgørelser fra samtlige erstatningsberettigede.

Stk. 3. Terrorforsikringsrådet retter henvendelse til erhvervsministeren, hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at der er sandsynlighed for, at summen af erstatninger, der skal udbetales efter denne lov, vil overstige genudlånsfacilitetens maksimum.

§ 16. Terrorforsikringsrådet fastsætter efter forhandling med forsikringsbranchen regler om Terrorforsikringsrådets betaling for skadesforsikringsselskabernes behandling og taksation af NBCR-terror-skader.

§ 17. Terrorforsikringsrådet fører tilsyn med skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terror-skader. Terrorforsikringsrådet kan af de skadesforsikringsselskaber, der er omfattet af loven, forlange alle oplysninger udleveret, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler og regler udstedt i medfør af loven overholdes.

Stk. 2. Terrorforsikringsrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for skadesforsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Terrorforsikringsrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Stk. 3. Terrorforsikringsrådet kan i særlige tilfælde kræve, at et skadesforsikringsselskab tilbagebetaler uberettiget udbetalt erstatning.

Stk. 4. § 354 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på Terrorforsikringsrådets tilsyn efter denne lov.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for tilsynet, herunder for Terrorforsikringsrådets anvendelse af påbud til skadesforsikringsselskaberne og offentliggørelse heraf samt tilbagebetalingskrav mod skadesforsikringsselskaberne af uberettiget udbetalt erstatning.

Kapitel 6

Anmeldelse, klageadgang og straffebestemmelser

§ 18. Skadelidte skal senest 6 måneder efter skadens indtræden anmelde skaden til det skadesforsikringsselskab, hvor skadelidte har forsikret den beskadigede genstand.

Stk. 2. Terrorforsikringsrådet kan i særlige tilfælde dispensere fra 6-måneders-fristen.

§ 19. Klage over skadesforsikringsselskabernes afgørelser i NBCR-terror-skader kan indbringes for Terrorforsikringsrådet senest 3 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Terrorforsikringsrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 20. Som part i forhold til Terrorforsikringsrådets afgørelser anses alene de omfattede skadesforsikringsselskaber.

Stk. 2. Som part anses dog den, der klager efter § 19, stk. 1, for så vidt angår spørgsmålet om forsikringsselskabets sagsbehandling i den pågældende klagesag.

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 3, stk. 4, eller § 9, stk. 1, eller
- 2) forsætligt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelsen om erstatning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I regler, der er udstedt efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 4. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Kapitel 7

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 22. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. Lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet ophæves.

Stk. 3. Bekendtgørelser, udstedt i medfør af lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, forbliver i kraft, indtil de afløses af forskrifter i medfør af denne lov eller ophæves.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Erstatning ved NBCR-terrorangreb
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Ordningens organisering
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Finansiering af ordningen og øvre grænse for statens engagement
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Klageadgang, straffebestemmelser m.v.
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at etablere en ny terrorforsikringsordning, der yder erstatning for skader, som opstår som følge af et terrorangreb på dansk territorium med nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben (kaldet NBCR-terror).

Risiko forbundet med terrorangreb, hvor der anvendes NBCR-våben, er grundlæggende en ikke-forsikringsbar risiko. Dette skyldes, at der er tale om forsikringsbegivenheder, hvis sjældne forekomst og potentielt meget betydelige skadesomfang gør almindelige aktuariemæssige beregninger problematiske at gennemføre med tilstrækkelig sikkerhed. Dette afspejler sig i begrænsede muligheder for at købe genforsikring for NBCR-risici på det internationale genforsikringsmarked.

Danske forsikringsselskaber, som tilbyder deres kunder dækning ved skader som følge af NBCR-terror, har siden 2010 været omfattet af en statslig ordning kaldet "terrorforsikringsordningen". Ordningen er reguleret i lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesfor-

sikringsområdet og har til formål at understøtte et privat marked for forsikring mod NBCR-terror uden direkte støtte til de enkelte selskaber, således at virksomheder og borgere kan beskytte sig mod økonomiske følger af denne type terrorhandlinger. Den eksisterende ordning er baseret på, at statens genforsikringsgaranti udløses, når udbetalinger forbundet med NBCR-terrorskader overstiger et niveau, som bringer 25-30 pct. af det private forsikringsmarked i solvensmæssige problemer.

Det er ikke obligatorisk for forsikringsselskaber at tilbyde NBCR-terrodækning i deres policer. Forsikringsbranchen har gjort opmærksom på, at selskaber i ordningen overvejer, om de fortsat skal tilbyde dækninger ved NBCR-terrorangreb. Der er dermed overhængende risiko for, at skadeforsikringsselskaberne fremover ikke vil tilbyde NBCR-terrodækning, og at danske forsikringstagere dermed ikke i fremtiden er forsikrede mod økonomiske tab ved NBCR-terrorangreb via deres private forsikringer.

Formålet med lovforslaget er dermed at erstatte den eksisterende ordning med en ordning, der indebærer, at forsikringsselskaberne kun påtager sig administrationen af forsikringsordningen, men ikke den ikke-forsikringsbare økono-

miske risiko ved NBCR-terror. Dermed sikres det, at erhvervsdrivende og personer fortsat har mulighed for at få erstatning for økonomiske følger af NBCR-terrorangreb.

Som i den eksisterende ordning vil den nye ordning skulle administreres af et offentligt organ, ”Terrorforsikringsrådet”, bestående af relevante myndigheder og forsikringsbranchen.

Den nye terrorforsikringsordning baseres på, at den økonomiske risiko ved NBCR-terrorangreb i første omgang bæres af staten. Erstatningsbeløb udbetales til de skadelidte gennem Terrorforsikringsrådet, der er en særlig enhed etableret ved lov. Udbetalingerne finansieres ved et statsligt genudlån, dvs. et lån, der optages af Finansministeriet i Nationalbanken, og som derefter genudlånes til andre statsinstitutioner og statslige selskaber m.v.

Udbetalinger fra Terrorforsikringsrådet bestående af erstatningsbeløb samt administrationsomkostninger tilbagebetales til staten via bidrag fra alle forsikringstagere med brandforsikringer. Dækningen og dermed også tilbagebetalingspligten indgår dermed obligatorisk ved tegning af forsikringer, der dækker ved brand. Den nye terrorforsikringsordning afgrænses således, at trækket på det statslige genudlån ikke kan overstige 13,4 mia. kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20. Dette svarer til den maksimale statslige dækning i den eksisterende ordning.

Det har været overvejet, om ordningen i lighed med den statslige katastrofeerstatningsordning på stormflodsområdet bør tilknyttes en pulje opbygget ved løbende bidrag fra policerne allerede fra lovens ikrafttræden. Henset til den forventede meget sjældne forekomst af erstatningsudløsende begivenheder vurderes det imidlertid ikke hensigtsmæssigt at have en sådan pulje stående reserveret. Bidragsbetaling vil på denne baggrund først blive iværksat, efter en hændelse har medført erstatningsudbetalinger efter ordningen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Erstatning ved NBCR-terrorangreb

2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, som understøtter markedet for forsikringsdækninger ved NBCR-terror-skader. I henhold til § 3 i lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet anses skader ifølge ordningen som skader på bygninger og løsøre samt et dertil knyttet driftstab. Endvidere dækker ordningen kaskoskader på jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe som følge af NBCR-terror. Alle private og erhvervsvirksomheder, som har tegnet en forsikring, der dækker skader som følge af NBCR-terror på de omfattede ejendomme og genstande, er

omfattede af ordningen og dækket i henhold til den tegnede forsikring.

Hvis et forsikringsselskab tilbyder sine kunder dækning for skader som følge af et NBCR-terrorangreb, skal selskabet indgå i en juridisk enhed, jf. § 6 i den gældende lov. Den juridiske enhed, kaldet Terrorforsikringspoolen for skadesforsikring, består af alle danske skadesforsikringsselskaber, der forsikrer NBCR-terrorhandlinger, og repræsenterer dermed branchen i det eksisterende Terrorforsikringsråd. Terrorforsikringspoolen udjævner skader mellem de deltagende selskaber og indkøber i fællesskab genforsikring, herunder fra staten, for de dækkede risici. Erstatning opgøres på baggrund af de aftalte forsikringsbetingelser mellem forsikringsselskab og forsikringstager.

Skadesforsikringsselskaber, der har tilladelse fra Finanstilsynet og udbyder forsikringsdækninger for NBCR-terrorrisici på bygninger og køretøjer mv. i Danmark, er forpligtede til at deltage i den eksisterende terrorforsikringsordning, jf. § 2, stk. 1. Det er derimod ikke obligatorisk for skadesforsikringsselskaberne at tilbyde dækninger for NBCR-terrorrisici.

Den eksisterende ordning er opbygget omkring private forsikringsaftaler. Dvs. at skader som følge af NBCR-terror kun er omfattet af ordningen, hvis skaden er dækket af en forsikring, der eksplicit dækker ved NBCR-terror. Ordningen dækker således i det omfang, den skadelidte har forsikret sig mod NBCR-terrorrisikoen på de omfattede genstande.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med en terrorforsikringsordning er, at danske forbrugere og virksomheder kan forsikre sig mod økonomiske følger af et NBCR-terrorangreb. Samtidigt sikres, at der, allerede før ulykken indtræffer, forefindes en gennemtænkt organisering, der kan aktiveres hurtigt efter, at et angreb finder sted. Hvis ingen eller kun ganske få selskaber ønsker at tilbyde forsikringsdækninger, der omfattes af den eksisterende ordning, er formålet med ordningen forspildt.

Branchen har via Terrorforsikringspoolen gjort opmærksom på, at selskaber i ordningen overvejer, om de fortsat skal tilbyde dækninger ved NBCR-terrorangreb, hvorfor der er en overhængende risiko for, at danske forsikringstagere ikke i fremtiden vil være forsikrede mod økonomiske tab i forbindelse med NBCR-terrorangreb via deres forsikringer.

På baggrund heraf findes det hensigtsmæssigt, at der etableres en ny ordning, som ikke er baseret på, at forsikringsselskaberne tilbyder forsikringsdækning ved NBCR-terrorangreb, men som derimod er baseret på en obligatorisk

dækning fra en statslig ordning i lighed med den etablerede stormflodsordning.

Forsikringsselskabernes rolle vil blive at administrere ordningen i forbindelse med udbetalinger på vegne af staten og at medvirke til tilbagebetaling fra forsikringstagerne via obligatoriske og kollektive bidrag på policerne. Forsikringsselskaberne vil dermed ikke skulle bære en økonomisk risiko som følge af et NBCR-terrorangreb, men udelukkende behandle skaderne, herunder afgøre om en skade er dækket af ordningen, foretage taksering og opgøre skadens omfang samt administrere tilbagebetalingen til staten.

Ordningen vil skulle dække i det omfang, den skadelidte har forsikret sig mod risikoen for brand på de omfattede genstande. Det er dermed samme personkreds, der vil blive dækket, som i den eksisterende ordning. Det vil dog ikke længere være et krav, at skader som følge af NBCR-terror eksplicit er dækket på den tegnede forsikring.

Det har været overvejet, om forsikringstagernes skader skal opgøres i henhold til policernes forsikringsbetingelser og således afspejle de forsikredes præferencer i forhold til eventuelle selvriscis og dækningsgrænser. Det har imidlertid erfaringsmæssigt i andre katastrofesituationer vist sig at skabe debat og utryghed, at forsikringstagere ramt af samme ulykke ikke har været ens stillet i forhold til erstatningsudbetalinger alene med den begrundelse, at deres husstandsforsikringer har været tegnet i forskellige forsikringsselskaber. På den baggrund findes det hensigtsmæssigt, at der i forhold til erstatninger efter NBCR-terrorangreb udarbejdes et sæt standardiserede dækningsbetingelser for selve ordningen i lighed med stormflodsordningen.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at etablere en statslig ordning, der dækker skader på bygninger, løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe som følge af NBCR-terror. Ordningen vil desuden dække dertil knyttede driftstab på bygninger og løsøre, dvs. det tab af fortjeneste, der opstår som følge af, at en virksomhed må ligge stille i en periode efter et NBCR-terrorangreb.

Ved NBCR-terror forstås terror, hvor der er anvendt nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben. Terrorforsikringsrådet vil få kompetence til at træffe beslutning om, hvorvidt en konkret hændelse udløser erstatning efter ordningen. Rådet vil ved fastsættelsen heraf inddrage de elementer, der indgår i definitionen af terrorisme i straffelovens § 114, ligesom definitionen af terrorisme i almindelige genforsikringskontrakter kan indgå. Ydermere vil Terrorforsikringsrådet kunne anvende ekspertbistand ved fastlæggelse af, hvorvidt der er anvendt NBCR-våben.

I tilfælde af et terrorangreb med de nævnte våbentyper vil de skadelidte skulle anmelde deres krav til det skadesforsikringsselskab, hvor de berørte ejendomme eller køretøjer er forsikret mod brandrisiko. Forsikringsselskabet vil udføre taksation af skaden og beregne erstatningssummen efter regler, der fastsættes i medfør af § 1, stk. 5. Herefter vil erstatning blive udbetalt til de skadelidte via Terrorforsikringsrådet, og de udbetalte beløb samt omkostninger til administration af ordningen vil blive tilbagebetalt til staten via obligatoriske bidrag opkrævet fra alle forsikringstagere, der har tegnet forsikring, som dækker brandrisikoen på fast ejendom og køretøjer mv.

Der vil blive ydet erstatning i henhold til dækningsbetingelser fastsat i bekendtgørelsen udstedt i medfør af den foreslåede § 1, stk. 5. Det tilstræbes, at dækningsbetingelserne fremover vil være markedskonforme, således at dækningen lever op til de forventninger, forsikringstagere vil have til dækninger i en almindelig forsikring. Dette sikres ved, at Terrorforsikringsrådet med jævne mellemrum vil evaluere dækningerne og indstille til erhvervsministeren, hvis disse bør revideres.

Der henvises i øvrigt til bestemmelserne i lovforslagets kapitel 1 samt bemærkningerne hertil.

2.2 Ordningens organisering

2.2.1 Gældende ret

I den eksisterende ordning er der nedsat et Terrorforsikringsråd bestående af repræsentanter fra Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og Terrorforsikringspoolen, jf. § 7, stk. 1, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet. Terrorforsikringspoolen er en juridisk enhed etableret af de deltagende skadesforsikringsselskaber, jf. § 6, stk. 1.

Terrorforsikringsrådet træffer i tilfælde af et NBCR-terrorangreb beslutning om, hvorvidt skader udløst af angrebet er omfattet af ordningen, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 503 af 21. maj 2012 om Terrorforsikringsrådet.

Terrorforsikringsrådet indstiller desuden årligt til erhvervsministeren den beløbsmæssige grænse for, hvornår den statslige genforsikringsgaranti træder i kraft, jf. § 5, stk. 1, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet. Indstillingen sker på baggrund af indhentet information om den markeds-mæssige situation for genforsikring af NBCR-risici og de deltagende selskabers solvensmæssige situation, jf. § 4, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet.

Terrorforsikringspoolen administrerer bl.a. selvbehold, betaling af genforsikringspræmie til staten, samt tilbagebetaling

af statens skadesudgifter, jf. § 6, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet. Selvbehold er den del af risikoen, som skadesforsikringsselskaberne selv er ansvarlig for og skal betale. Genforsikringspræmien til staten er den præmie, skadesforsikringsselskaberne skal betale for at få stillet garantien til rådighed i forbindelse med et NBCR-terrorangreb. Det er desuden via Terrorforsikringspoolen, at forsikringsudbetalinger omfattet af ordningen udlignes mellem de deltagende skadesforsikringsselskaber.

2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Da den eksisterende ordning fungerer ved statslig understøttelse af et privat marked, mens den foreslåede ordning er en statslig katastrofeerstatningsordning, vil en række af de administrative arbejdsgange blive ændret.

Det er imidlertid stadig centralt, at et offentligt organ træffer beslutning om, hvorvidt en konkret hændelse udløser dækning fra ordningen. Derfor er der fortsat behov for et Terrorforsikringsråd sammensat af repræsentanter fra myndigheder og forsikringsbranchen.

Som følge af de grundlæggende forskelle mellem den eksisterende og den foreslåede ordning er der dog opgaver, som Terrorforsikringsrådet har i den eksisterende ordning, som helt bortfalder. Det eksisterende Terrorforsikringsråds opgave med at fastlægge forsikringsselskabernes solvensmæssige situation og deraf følgende indstilling til erhvervsministeren om grænsen for den statslige genforsikrings ikrafttræden er ikke længere en opgave, som Terrorforsikringsrådet skal varetage.

Ligeledes bortfalder behov for den eksisterende ordnings ”juridiske enhed” kaldet Terrorforsikringspoolen, da forsikringsselskaberne ikke i den nye ordning kommer til at indgå i et risikofællesskab, der skaber behov for en sådan enhed.

For at sikre en betryggende sagsbehandling af NBCR-terror-skader er det nødvendigt at underlægge skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terror-skaderne forvaltningslovens og offentlighedslovens bestemmelser.

2.2.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der etableres et Terrorforsikringsråd bestående af repræsentanter fra Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og skadesforsikringsbranchen. Medlemmerne udpeges af erhvervsministeren for fire år ad gangen.

Terrorforsikringsrådet er en offentlig myndighed. Terrorforsikringsrådet får til opgave at træffe afgørelse om, hvorvidt et terrorangreb har en karakter, så ordningen aktiveres, og fastsætter efter forhandling med branchen satser for betaling

for skadesforsikringsselskabernes arbejde med taksation og skadesbehandling. Det er derimod skadesforsikringsselskaberne, der behandler sager om NBCR-terror-skader og træffer afgørelse om, hvorvidt en anmeldt skade er omfattet af ordningen, dvs. om den beskadigede genstand er omfattet af en tegnet brandforsikring, samt størrelsen af den erstatning, der i den forbindelse kan ydes. For at sikre en betryggende sagsbehandling foreslås det, at forvaltningsloven og offentlighedsloven finder anvendelse på skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling.

Terrorforsikringsrådet kan desuden beslutte, om der skal ske udbetaling af erstatning, før samtlige anmeldelser om skader og opgørelser for disse er modtaget. Afgørelsen træffes, hvis det er åbenbart, at de samlede skader fra et angreb kan rummes inden for ordningens økonomiske rammer. Sådan afgørelse træffes i videst muligt omfang for at sikre en hurtig sagsbehandling i forhold til de berørte borgere og virksomheder. Hvis de samlede skader fra et angreb ikke kan rummes inden for ordningens økonomiske rammer, kan Terrorforsikringsrådet beslutte at foretage acontoudbetalinger af de forholdsmæssige erstatninger. Der kan træffes beslutning om udbetaling af sådanne forholdsmæssige erstatninger, før Terrorforsikringsrådet har modtaget endelige opgørelser fra samtlige berettigede. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15.

Klager over skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling i forbindelse med NBCR-terror-skader kan indbringes for Terrorforsikringsrådet, ligesom Terrorforsikringsrådet fører tilsyn med skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling.

Det forventes, at det i bekendtgørelsesform vil blive fastsat, at Terrorforsikringsrådet efter behov og mindst hvert femte år skal gennemgå dækningsbetingelserne med henblik på at sikre dækningernes markedskonformitet, således at de lever op til de forventninger, som forsikringstagerne har til forsikringsdækninger. Finder rådet, at betingelserne bør opdateres, rettes henvendelse til erhvervsministeren.

Der henvises i øvrigt til bestemmelser i lovforslagets kapitel 5 samt bemærkningerne hertil.

2.3 Finansiering og øvre grænse for statens engagement

2.3.1 Gældende ret

Finansiering af erstatningsudbetalinger er i den eksisterende terrorforsikringsordning inddelt i to lag. Første lag er et selvbehold (selvrisiko) for branchen. Den statslige genforsikringsgaranti træder først i kraft, når branchen via Terrorforsikringspoolen har dækket tab svarende til det fastlagte selvbehold, jf. § 5 i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet. Selvbeholdet fastlægges årligt og er baseret på selskabernes solvenssituation samt det genforsikringsbeløb, det vil være muligt for

branchen at opnå på det internationale genforsikringsmarked, jf. § 4, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet. Skader, der samlet set holder sig under denne grænse, finansieres af de deltagende skadesforsikringsselskaber, dels via den indkøbte genforsikring og dels direkte af selskaberne, dog således at udbetalingerne udjævnes mellem de deltagende selskaber.

Andet lag er en statslig genforsikringsgaranti på op til 15 mia. kr., som udløses, hvis skaden overstiger branchens selvbehold, jf. § 8, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Størrelsen af selvbeholdet revurderes og fastlægges årligt. Selvbeholdet fastsættes af erhvervsministeren efter indstilling fra Terrorforsikringsrådet, som er nedsat ved loven, jf. § 5, stk. 1, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Ved den årlige vurdering af beløbsgrænsen inddrages i henhold til § 4, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet, den aktuelle kapacitet på det internationale genforsikringsmarked for NBCR-terrorrisici omfattet af ordningen og andre markedsmæssige muligheder for afdekning af sådanne NBCR-terrorrisici. Desuden vurderes grænsen på baggrund af branchens samlede solvenssituation. Det betyder i praksis, at der skal foretages en vurdering af, hvor store terrorskader branchen selv kan bære, før der opstår væsentlige solvensproblemer for branchen som sådan.

I overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende lov om en terrorforsikringsordning, jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, side 4695, lægges det til grund, at mindst 25-30 pct. af de deltagende forsikringsselskaber skal have solvensproblemer, før ordningen træder til. Ved solvensproblemer forstås i denne sammenhæng, at et selskabs basiskapital ikke opfylder det lovmæssige solvenskrav, jf. §§ 126 og 126 d, i lov om finansiel virksomhed.

De deltagende skadesforsikringsselskaber skal årligt betale en risikopræmie til staten for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed, jf. § 4, stk. 1, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet. Risikopræmien beregnes bl.a. med udgangspunkt i skadesforsikringsselskabernes selvbehold og i overensstemmelse med § 5 i den gældende bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet. Risikopræmien udgjorde ved ordningens ikrafttræden 0,15 pct. af genforsikringsgarantien på 15 mia. kr., jf. § 5, stk. 2, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, dvs. 22,5 mio. kr. Risikopræmien har siden været faldende, og udgjorde i 2018 0,10 pct. af genforsikringsgarantien, dvs. 15 mio. kr.

2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Forudsætningen i den eksisterende ordning om, at genforsikringsgarantien træder ind, når skaderne overstiger et niveau, som bringer 25-30 pct. af de deltagende selskaber i solvensmæssige problemer, er en forudsætning, der gennem en årække har bekymret de deltagende selskaber, som er repræsenteret af Terrorpoolen i Terrorforsikringsrådet.

Opgørelsen af selskabernes kapitalgrundlag og solvens, som er fastsat ved implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) i dansk ret, har gjort det tydeligt, at deltagende selskaber påtager sig risikoen ved en forsikringsdækning, der har potentiale til at bringe selskaberne i alvorlige solvensmæssige problemer.

Hertil kommer, at situationen for deltagende selskaber gradvist vil forværres, hvis enkelte selskaber trækker sig ud af ordningen på baggrund af individuelle overvejelser om selskabets begrænsede muligheder for at bære en del af en potentiel udbetaling på ordningen. Hvis de deltagende selskaber gennemsnitligt set er bedre solvensmæssigt rustet, stiger grænsen for, hvornår den statslige genforsikring træder i kraft, fordi det stadig er en betingelse, at 25-30 pct. af de deltagende selskaber kommer i problemer, før statens engagement aktiveres. Dette er en u hensigtsmæssig mekanisme.

2.3.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at ordningen ændres til at være en obligatorisk statslig ordning. Alle udbetalinger omfattet af ordningen vil dermed i første omgang skulle udbetales fra staten via et statsligt genudlån inden for en samlet låneramme på 13,4 mia. kr. (2010-niveau). Ved genudlån forstås et lån, der optages af Finansministeriet i Nationalbanken, og som derefter genudlånes til andre statsinstitutioner og statslige selskaber m.v.

Tilbagebetaling af Terrorforsikringsrådets udbetalinger til de skadelidte i forbindelse med et NBCR-terrorangreb, inkl. administrationsomkostninger i forbindelse hermed, samt renter vil ske ved, at skadesforsikringsselskaberne på vegne af staten opkræver obligatoriske bidrag fra alle forsikringstagere med forsikringspolicer, der er omfattet af ordningen, dvs. policer, der dækker brandrisikoen på bygninger, løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe. Bidrag vil først blive opkrævet, når ordningen har været aktiveret i forbindelse med et NBCR-terrorangreb. Bidrag vil årligt udgøre 5 pct. af præmiebeløb på den pågældende forsikring og vil dermed fungere således, at personer og virksomheder med ejendomme og køretøjer med høje forsikringspræmier bidrager mest til tilbagebetalingen. Skadesforsikringsselskaberne

vil herefter afregne de opkrævede bidrag til Terrorforsikringsrådet.

Når ordningens udestående med staten er tilbagebetalt, bortfalder bidraget på policerne. Erhvervsministeren kan nedsætte bidragsatsen, hvis der alene udestår et begrænset beløb, og det derfor må forudses, at bidragene på 5 pct. af den årlige præmie på alle de omfattede forsikringer vil overstige det beløb, der skal betales tilbage.

2.4 Klageadgang, straffebestemmelser m.v.

2.4.1 Gældende ret

Den eksisterende ordning bygger på forsikringer tegnet mellem kunde og forsikringsselskab. For at understøtte et forsikringsmarked, hvor forsikringsselskaberne udbyder disse dækninger, har staten genforsikret selskabernes tab over et vist niveau og med højest 15 mia. kr. Da dækningerne imidlertid er indskrevet i de forsikredes policer, er det det almindelige klagesystem, som kunder skal anvende. For private forbrugere vil det sige Forsikringsankenævnet, og for erhvervsdrivende vil der skulle anlægges retssag.

2.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I den foreslåede ordning står forsikringsselskaberne alene for administrationen af ordningen. Skadesforsikringsselskaberne træffer afgørelse i de konkrete sager, dvs. om en anmeldt skade er omfattet af dækningen, og opgør skadens størrelse. Da den nye ordning således ikke er en forsikringsordning, hvor der tegnes en forsikring mellem kunde og forsikringsselskab, og skader således dækkes i henhold til denne aftale, men en ordning hvor skader dækkes i henhold til standardiserede dækningsbetingelser fastsat af erhvervsministeren, vil det ikke længere være muligt at anvende det almindelige klagesystem. Erhvervsministeriet finder derfor, at klager over forsikringsselskabernes skadesbehandling, herunder taksation og erstatningsopgørelse, bør behandles i lighed med den etablerede stormflodsordning, hvorefter klager kan indbringes for det offentlige organ, der er nedsat i henhold til lov og administrerer ordningen, dvs. Terrorforsikringsrådet.

Som i den gældende ordning kan Terrorforsikringsrådets afgørelse om, hvorvidt en terrorhandling kan betegnes som NBCR-terror omfattet af ordningen, ikke påklages administrativt. Dog vil denne afgørelse kunne indbringes for domstolene.

For at sikre, at der sker tilbagebetaling til staten, bør ordningen indeholde straffebestemmelser for de skadesforsikringsselskaber, som ikke anmelder og opkræver afgiftsbeløb til brug for tilbagebetaling af det statslige genudlån.

For at sikre skadesforsikringsselskabernes overholdelse af loven, har det været overvejet, om der vil være behov for, at der indføres en offentliggørelsesordning for afgørelser om påbud. Ordningen vil indebære, at der sker offentliggørelse, så navnene på skadesforsikringsselskaberne fremgår af det offentliggjorte påbud. Der forventes dog kun at ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse står mål med skadesforsikringsselskabets manglende overholdelse af reglerne. Offentliggørelsesordningen skal altså sikre, at der sker korrekt sagsbehandling af NBCR-terrorskader. Ved en korrekt behandling af skaderne sikres endvidere, at forsikringstagerne ikke påføres højere afgifter end nødvendigt, da tilbagebetaling af statens genudlån pålægges forsikringstagerne via opkrævninger på policerne, indtil udeståender med staten er tilbagebetalt. Blicher der således udbetalt mere end nødvendigt på grund af forkert opgjorte skader, vil det tage længere tid før tilbagebetalingen til staten er tilendebragt.

2.4.3 Lovforslagets indhold

Det foreslås, at klager over skadesforsikringsselskabernes taksation og erstatningsopgørelse skal indgives til Terrorforsikringsrådet, som administrerer terrorforsikringsordningen.

Klageadgangen omfatter alene de afgørelser, hvor skadesforsikringsselskaberne træffer afgørelser i kraft af deres behandling af sager om NBCR-terror. Der kan således udelukkende klages over skadesforsikringsselskabernes vurdering af, om skaden er en følge af det aktuelle NBCR-terrorangreb samt skadens omfang og erstatningens størrelse i sager om NBCR-terrorskader.

Klage over Terrorforsikringsrådets afgørelser kan ikke påklages administrativt.

Det foreslås, at et forsikringsselskab, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at opkræve den årlige afgift på 5 pct. af forsikringssummen pr. police, der undlader at anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb, der forsætligt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller som fortier oplysninger af betydning for afgørelsen om erstatning eller tilsidesætter vilkår, der er fastsat i en afgørelse efter loven, straffes med bøde. Samtidig kan der pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige på op til 22,5 mio. kr. årligt, idet den statslige genforsikringspræmie bortfalder. Staten bærer i den nye ordning likviditetsrisikoen uden en tilsvarende indtægt (præmie).

Herudover vurderes forslaget ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet eventuelle udbetalinger fra ordningen finansieres ved optag af statsligt genudlån, der efterfølgende tilbagebetales fuldt ud via opkrævninger hos forsikringstagerne. Staten bærer alene likviditetsrisikoen på udbetaling af dækning ved skader.

Forslaget vurderes at medføre løbende byrder for det offentlige organ "Terrorforsikringsrådet" til administration af terrorforsikringsordningen, herunder tilsynet med skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terroriskader og aflæggelse af regnskab. Desuden vil der være yderst begrænsede omkostninger ved oprettelse af Terrorforsikringsrådet, idet det afløser et eksisterende råd med deltagelse af samme myndigheder og parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslevet

Forslaget vurderes at medføre direkte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede skadesforsikringsselskaber på op til 22,5 mio. kr. årligt, hvilket skyldes, at virksomhederne ikke skal betale en årlig risikopræmie til staten for at få stillet den nuværende genforsikringsgaranti til rådighed. Ligeledes medfører det positive økonomiske konsekvenser, at forsikringsselskaberne via Terrorforsikringspoolen ikke genforsikrer deres NBCR-terrorrisiko på det internationale genforsikringsmarked. Der købes årligt genforsikring for omkring 40 mio. kr.

Forslaget vurderes at medføre byrder for de omfattede skadesforsikringsselskaber, idet selskaberne skal varetage opkrævning af bidrag og skadesbehandling i tilfælde af skader som følge af et NBCR-terrorangreb. De samlede løbende administrative byrder vurderes imidlertid ikke at overstige 10.000 timer, og de administrerende selskaber kompenseres for deres opgavevaretagelse. Det er ikke muligt at opgøre byrderne nærmere på nuværende tidspunkt.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget indeholder ikke regler, der hindrer anvendelse af nye digitale teknologier eller forretningsmodeller.

Finanstilsynet vurderer endvidere, at lovforslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

Borgerne kan klage over skadesforsikringsselskabets opgørelse af skaden og over, hvorvidt en skade overhovedet er omfattet af loven til Terrorforsikringsrådet. Borgerne kan derimod ikke klage til anden administrativ myndighed over Terrorforsikringsrådets afgørelse om, hvorvidt et angreb aktiverer ordningen.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Da den foreslåede ordning finder anvendelse på lige og objektive vilkår for alle virksomheder, og da udenlandske forsikringsselskaber, der udbyder forsikringer i Danmark, automatisk er med i ordningen på lige vilkår med danske forsikringsselskaber, vurderes ordningen ikke at indeholde statsstøtte omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

8. Høring

Et udkast til lovforslaget har i perioden 5. november 2018 til 17. december 2018 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børne- og Socialministeriet, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Ejendomsforeningen, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Energi og Olieforum, Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansministeriet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af

Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Landsstyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Intertrust (Denmark), Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISO-BRO), ISACA, Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitut-

ter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Moderniseringsstyrelsen, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Postnord Juridiske afdeling, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Sundheds- og Ældreministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Undervisningsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Ørsted.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige på op til 22,5 mio. kr. årligt, idet den statslige genforsikringspræmie bortfalder.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget vurderes at medføre løbende byrder for det offentlige organ "Terrorforsikringsrådet" til administration af terrorforsikringsordningen, herunder tilsynet med skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terrorskader og aflæggelse af regnskab.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vurderes at medføre direkte positive økonomiske konsekvenser for de omfattede skadesforsikringsselskaber på i alt 55-60 mio. kr. årligt, hvilket skyldes, at virksomhederne ikke skal betale en årlig risikopræmie til staten for at få stillet den nuværende genforsikringsgaranti til rådighed, og ikke via Terrorforsikringspoolen skal købe genforsikring på det internationale genforsikringsmarked. I dag køber Terrorforsikringspoolen genforsikring på det internationale marked for ca. 40 mio. kr. om året.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget vurderes at medføre byrder for de omfattede skadesforsikringsselskaber, i tilfælde af at der forekommer skader efter et NBCR-terrorangreb, idet selskaberne skal varetage opkrævning af bidrag, skadesbehandling og udbetaling af forsikringssummer. De samlede løbende administrative byrder vurderes ikke at overstige 10.000 timer. Skadesforsikringsselskaberne betales for deres arbejde. Det er ikke muligt at opgøre de løbende byrder nærmere på nuværende tidspunkt.

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. Den foreslåede ordning vurderes ikke at indeholde statsstøtte omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet ordningen finder anvendelse på lige og objektive vilkår for alle virksomheder, og udenlandske forsikringsselskaber, der udbyder forsikringer i Danmark, automatisk er med i ordningen på lige vilkår med danske forsikringsselskaber.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	NEJ X

Danmark, der som følge af angreb, der har fundet sted i eksempelvis Tyskland, vil således være omfattet af loven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af den gældende § 3 i lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at den gældende ordning omfatter forsikringer, der dækker nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive (kaldet NBCR) terrorrisici på bygninger og løsøre, herunder driftstab, samt på jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og på skibe i Danmark.

Det fremgår af *stk. 1*, at der efter denne lov kan ydes erstatning for umiddelbare skader, der er indtrådt her i landet forårsaget af terrorhandlinger ved brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben (NBCR-terror).

Bestemmelsen viderefører således erstatning for skader i Danmark forårsaget af terrorhandlinger ved brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben.

Erstatningen består i en økonomisk kompensation til skadelidte og har dermed til formål at genoprette et tab, således at forholdene for den skadelidte så vidt muligt bringes tilbage til situationen før den skadevoldende handling.

Umiddelbare skader indebærer, at skaden skal indtræde på tidspunktet for NBCR-terrorbegivenheden eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Det er endvidere en forudsætning for at være omfattet af loven, at skaden er indtrådt her i landet. Det betyder, at den beskadigede genstand skal være i Danmark på tidspunktet for skadens indtræden. Det er ikke en forudsætning, at selve angrebet har fundet sted i Danmark. Skader på genstande i

Ved NBCR-terror forstås en terrorhandling begået ved anvendelse af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben. Terrorforsikringsrådet inddrager ved beslutning om, hvorvidt en hændelse udløser dækning fra ordningen, de elementer, der indgår i definitionen af terrorisme i straffelovens § 114, ligesom definitionen af terrorisme i almindelige genforsikringskontrakter kan indgå. Ydermere kan Terrorforsikringsrådet anvende ekspertbistand ved fastlæggelse af, hvorvidt der er anvendt NBCR-våben.

Det er en forudsætning for ordningens anvendelse, at der er anvendt NBCR-våben, mens det er tilstrækkeligt, at det er sandsynliggjort, at der er tale om en terrorhandling. Det er nødvendigt, at der forholdsvis hurtigt træffes afgørelse om, hvorvidt terrorforsikringsordningen finder anvendelse. Det kan forholdsvis hurtigt efter en hændelse fastslås, hvilke virkemidler der er bragt i anvendelse. Hvilke bevæggrunde den eller de personer, der udfører handlingen, har, vil ofte ikke kunne fastlægges endeligt uden en potentielt langvarig politimæssig efterforskning og et retligt efterspil. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at afvente en endelig klarlægning af bevæggrunde bag hændelsen, før der træffes afgørelse om, hvorvidt der er sket en NBCR-terrorhandling efter denne lov.

Bestemmelsen ændrer ikke gældende ret, men viderefører og uddyber begrebet NBCR-terror.

Det følger af § 3 i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at ordningen omfatter forsikringer, der dækker NBCR-terrorrisici på bygninger og løsøre, herunder driftstab.

Det fastslås i *stk. 2*, hvilke genstande, der er dækket af ordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at erstatning kan ydes for skader på bygninger, jord og løsøre.

Den foreslåede ordning dækker samme typer skader som den gældende ordning. Det betyder, at skader på bygninger anvendt til bl.a. beboelses-, erhvervsvirksomheds-, betjenings-, opbevarings- eller tidsbegrænset opholdsformål er omfattet, herunder løsøre. Ved jord menes til den omfattede bygning hørende jordarealer undtaget haveanlæg. Løsøre er flytbare fysiske genstande, f.eks. møbler, maskiner, inventar og varelagre.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at erstatning kan ydes for skader på jernbanekøretøjer.

Skader på jernbanekøretøjer foreslås således også omfattet af ordningen. Jernbanekøretøjer er et mobilt udstyr, der udelukkende kører på skinner, og som enten bevæger sig ved egen kraft (lokomotiver og motorvogne) eller trækkes af et andet køretøj (passagervogne, motorvogne, rejsegodsvogne og godsvogne).

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at erstatning kan ydes for skader på motorkøretøjer.

Motorkøretøjer er køretøj med en motor som drivkraft, for eksempel bil, lastbil eller motorcykel.

Endelig foreslås det i *stk. 2, nr. 4*, at erstatning kan ydes for skader på skibe.

Med skibe menes flydende materiel, der anvendes eller kan anvendes som transportmiddel på vandet, med en skroglængde over 5 meter eller over 1000 kg egenvægt. Det er således ikke hensigten, at småbåde, joller, windsurfere og lignende er omfattet af ordningen.

Det er alene skader på de nævnte genstande, som er omfattet af ordningen. Skader på personer, herunder sygdom eller død som følge af en NBCR-terrorhandling, vil således ikke være dækket i henhold til loven.

Dækning for driftstab for bygninger og løsøre er endvidere omfattet af den gældende ordning.

Dette videreføres derfor i det foreslåede *stk. 3*, hvorefter erstatning kan ydes for driftstab på bygninger og løsøre, jf. *stk. 2, nr. 1*.

En skade som følge af en NBCR-terrorbegivenhed kan sætte en virksomhed ud af drift i en lang periode. Ved driftstab forstås tab af fortjeneste, som opstår ved, at en virksomhed i en periode må standses helt eller delvist efter en hændelse.

Driftstabsdækningen erstatter altså det tab, virksomheden får som følge af nedgang i omsætningen eller på grund af udgifter til meromkostninger efter en skade på den bygning eller det løsøre, som virksomheden benytter til udøvelse af sit erhverv.

Den gældende terrorforsikringsordning er baseret på forsikringsaftaler indgået mellem forsikringsselskaber og deres kunder. Efter almindelige forsikringsprincipper skal betingelserne for forsikringsaftalen dække den indtrufne skade.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at erstatning i henhold til *stk. 2* kun kan ydes, hvis der er tegnet en forsikring i et forsikringsselskab omfattet af § 5, der afdækker risikoen for brand på ejendommen eller genstanden.

Ordningen dækker alle typer kunder, dvs. både privat- og erhvervs-kunder, der har forsikret sig mod risikoen for, at de nævnte genstande brænder eller bliver beskadiget ved brand.

Det er ikke et krav, at det fremgår af forsikringsaftalen, at skader som følge af NBCR-terror eksplicit er dækket. Det afgørende er, at genstanden er forsikret mod brandrisikoen for bygninger og løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe. Der ydes således ikke erstatning i tilfælde, hvor skadelidte har undladt at tegne brandforsikring, herunder tilfælde, hvor brandforsikring af en bygning er blevet afvist, fordi den ikke er forsvarligt indrettet.

Det betyder, at en genstand, der er forsikret, men som ikke er forsikret mod brand, ikke er omfattet af ordningen. Det er ikke et lovkrav at have en brandforsikring. En bygningsbrandforsikring er dog for mange mennesker en nødvendighed, da bygningsbrandforsikring er krævet i henhold til stort set alle aftaler om pantsætning af fast ejendom. Det er derfor en risiko, der ofte er forsikret. Ønskes fast ejendom brandforsikret, har forsikringsselskaber, der tegner bygningsbrandforsikring, desuden en pligt til at indgå brandforsikringsaftalen, jf. § 59 i lov om finansiel virksomhed.

Ifølge den gældende ordning dækkes skader i henhold til de forsikringsbetingelser, som gælder for den tegnede forsikring, og som dækker NBCR-terrorrisici, jf. § 3 i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler og betingelser for erstatning.

Det forventes, at der som minimum fastsættes en selvrisiko. Herudover forventes det, at der fastsættes nærmere regler for erstatningsomfanget, herunder hvilke omkostninger og udgifter der dækkes, samt regler for erstatningens eventuelle nedsættelse eller bortfald.

Det forventes, at der ved bekendtgørelse vil blive udarbejdet et sæt standardiserede dækningsbetingelser for erstatninger efter NBCR-terrorangreb i lighed med, hvad der gælder i forbindelse med den eksisterende stormflodsordning. Skaderne vil således ikke blive opgjort i henhold til brandpolicernes forsikringsbetingelser.

Det forventes, at betingelserne fastsat i medfør af stk. 5 evalueres af Terrorforsikringsrådet med passende mellemrum, således at der eksempelvis hvert 5. år foretages en gennemgang af, hvorvidt dækningsomfanget, selvrisici mv. er markedskonformt. Det tilstræbes således, at disse stemmer overens med de forventninger, forsikringstagerne med rette kan have til forsikringsdækninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2

Det følger af den gældende terrorforsikringslovs § 3, at der ydes erstatning for skader forårsaget af NBCR-terror til den, der har tegnet en forsikring, som dækker NBCR-terrorrisici på bygninger, løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe i Danmark.

Efter § 54, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 1237 af 9. november 2015 om forsikringsaftaler (Forsikringsaftaleloven) anses en tingsforsikring – tegnet uden angivelse af nogen bestemt interesse – for tegnet til fordel for enhver, der som ejer, panthaver eller indehaver af anden tinglig ret, eller fordi han bærer faren for tingen, vil lide tab ved, at den forsikrede genstand forringes eller går tabt. Da den eksisterende ordning er baseret på forsikringsaftaler, er eksempelvis panthaveres interesse i de forsikrede genstande omfattede af forsikringsaftalelovens § 54.

Det foreslås i 1. pkt., at erstatning for skader forårsaget af NBCR-terror ydes til den, der er ejer, panthaver eller indehaver af anden retting, eller til den, der bærer risikoen for genstanden, og som lider tab ved, at den forringes eller går til grunde.

Krav, der opstår på baggrund af den foreslåede lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, er ikke omfattet af forsikringsaftalelovens regelsæt. For at beskytte tredjeparters økonomiske interesser i de omfattede ejendomme, genstande og køretøjer foreslås det, at erstatning omfattet af loven ydes til den, der er ejer, panthaver eller indehaver af anden retting.

Desuden vil der ydes erstatning til den, der bærer risikoen for genstanden, og som lider tab ved, at den forringes eller går til grunde. Den, der bærer risikoen for genstanden, om-

fatter for eksempel den situation, at en sælger kan bære faren for salgsgenstanden uden at være ejer, jf. købelovens bestemmelser om, at risikoen for salgsgenstandens hændelige undergang eller forringelse går over på køberen ved levering.

Bestemmelsen svarer således indholdsmæssigt til forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1.

Den gældende terrorforsikringsordning er baseret på, at NBCR-terror er dækket udtrykkeligt af forsikringsaftaler.

Det foreslås i 2. pkt., at der skal gælde det samme som i 1. pkt. for forsikringsselskaber, der udbetaler erstatning i henhold til en aftale, der dækker de skader, der er omfattet af § 1. Forsikringsselskaberne får dermed mulighed for at få erstatning af terrorforsikringsrådet, hvis de ved en aftale har forpligtet sig særskilt til at dække NBCR-terror.

Det indebærer, at der kan ydes erstatning til et forsikringsselskab, hvis forsikringsselskabet er forpligtet af en forsikringsaftale til at udbetale erstatning til en forsikringstager i tilfælde af en NBCR-terrorhændelse. Der kan kun ydes erstatning, hvis terrorforsikringsrådet har truffet afgørelse om, at der er indtruffet en terrorhandling jf. den foreslåede § 15. Erstatningen kan ikke overstige den erstatning som forsikringstageren ville have ret til efter denne lov. Forsikringsselskabet har derfor alene mulighed for at blive stillet på samme måde som den forsikringstager, forsikringsselskabet yder erstatning til.

For en nærmere beskrivelse af den gældende terrorforsikringsordning henvises der i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Den gældende terrorforsikringsordning er baseret på en forsikringsaftale mellem forsikringsselskab og kunde. Erstatning for NBCR-terrorskader dækkes i henhold til den indgåede aftale. Disse udbetalinger dækkes af skadesforsikringsselskaberne samt af en statslig genforsikringsgaranti, som skadesforsikringsselskaberne betaler en risikopræmie for.

Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at udbetalinger i medfør af ordningen samt de medfølgende administrationsomkostninger finansieres ved et statsligt genudlån.

Ved statsligt genudlån forstås lån, der optages af Finansministeriet, og som derefter genudlånes til andre statsinstitutioner og statslige selskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 849 af 22. juni 2010 med senere ændringer.

Det følger af den gældende § 8 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at genforsikringsgarantien udgør 15 mia. kr. årligt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at der kan optages genudlån inden for en samlet ramme på 13,4 mia. kr. (2010 niveau).

Det foreslås således, at den øvre grænse for statens engagement i den foreslåede ordning udgør 13,4 mia. (2010-niveau) i alt, hvilket svarer til 15 mia. i 2019-niveau. Det betyder, at det samlede træk på den statslige genudlånsfacilitet dermed maksimalt kan udgøre 15 mia. kr. (2019-niveau). Ret til erstatning efter § 1 kan således ikke overstige den økonomiske ramme, der er sat for ordningen.

Til forskel fra statens øvrige katastrofeerstatningsordninger opbygges ikke en fond eller pulje via bidrag fra forsikringstagerne til brug for dækning af eventuelle senere skader. Dette skyldes, at det ikke på forhånd kan vurderes, hvor store beløb en sådan fond eller pulje vil skulle opbygge, og at tidshorisonten for, hvornår fonden eller puljen skal aktiviseres, ikke på forhånd kendes eller kan forudsiges statistisk.

Hvis der sker en skade forårsaget af en NBCR-terrorbegivenhed, afgiver Terrorforsikringsrådet indstilling til erhvervsministeren om udløsning af lånet. Midlerne herfra skal tilbagebetales inkl. forrentning, jf. § 3. Maksimum for genudlånet udgør 13,4 mia. kr. (2010-niveau), uanset antallet af terrorbegivenheder. I takt med at et træk på genudlånet betales tilbage, genetableres den oprindelige trækningssmulighed på ordningen.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at genudlånsrammen reguleres efter personskattelovens § 20.

Bestemmelsen indebærer, at det maksimale beløb for genudlånsfaciliteten årligt reguleres i takt med indkomstudviklingen svarende til reguleringen af en række beløbsgrænser i skatte- og afgiftslovgivningen, som hvert år reguleres efter personskattelovens § 20. Beløbet reguleres for, at ordningen ikke udhules over tid.

Reguleringen sker ved, at beløbsgrænserne, der i lovgivningen er fastsat som grundbeløb angivet i 2010-niveau, opreguleres svarende til et beregnet reguleringstal for det aktuelle år i forhold til niveau 100,0 for 2010.

Reguleringstallet beregnes hvert år som det foregående års reguleringstal tillagt 2 pct. plus en tilpasningsprocent. Tilpasningsprocenten fastlægges med baggrund i reglerne i satsreguleringsloven og sikrer, at reguleringen sker med en procentsats svarende til årslønsudviklingen for arbejders og funktionærers bruttolønninger (ekskl. bidrag til arbejdsmar-

kedspensioner og ATP) to år forud for det pågældende finansår.

For 2019 har Finansministeriet opgjort tilpasningsprocenten til 0,2 pct., jf. bekendtgørelse nr. 1058 af 15. august 2018 om satsreguleringsprocenten, tilpasningsprocenten og sats-tilpasningsprocenten samt puljebeløbet for finansåret 2019. Dette medfører en stigning i reguleringstallet fra 2018 til 2019 på 2,2 pct., hvorved reguleringstallet efter personskattelovens § 20, der for 2018 udgjorde 109,4, for 2019 udgør 111,8.

Med et reguleringstal efter personskattelovens § 20 for 2019 på 111,8 svarer et grundbeløb på 15 mia. kr. i 2019 til et beløb på 13,4 mia. kr. i 2010-niveau (15 mia. kr./1,118).

I den gældende ordning bærer skadesforsikringselskaberne den økonomiske risiko ud over genforsikringsgarantien på 15 mia. kr. årligt.

Er den samlede ramme fuldt udnyttet, kan der således ikke ske udbetaling fra ordningen, før der er sket tilbagebetaling.

Det foreslås i *stk. 2*, at overstiger værdien af de samlede erstatningsberettigede skader i forbindelse med et NBCR-terrorangreb grænsen i *stk. 1*, har de erstatningsberettigede efter § 2 alene krav på en forholdsmæssig udbetaling.

Bestemmelsen indebærer, at skadelidte dækkes forholdsmæssigt for deres tab, hvis de samlede skader ved et NBCR-terrorangreb overstiger den økonomiske ramme for ordningen på 13,4 mia. kr. (2010-niveau). I den forbindelse regnes angreb, som formodes at være koordinerede, som ét angreb, selvom de sker på forskellige fysiske lokationer eller ikke er tidsmæssigt sammenfaldende. Et koordineret angreb, hvor for eksempel 10 pakker miltbrandsporer afsendes til 10 adresser, men kommer frem over en periode på 7 dage, vil anses for ét angreb. Bestemmelsen skal sikre, at der ikke sker fuld dækning til det første sted, der åbner pakken, men ingen dækning til de efterfølgende steder.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at træk på det statslige genudlån skal tilbagebetales med en forrentning svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at renten tilskrives årligt ved hvert kalenderårs afslutning. Bestemmelsen indebærer, at hvis der udbetales i medfør af ordningen, vil der ske en rentetilskrivning på statens udlån pr. år, indtil udeståender er tilbagebetalt.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at genudlånet tilbagebetales via efterfølgende opkrævninger af en årlig afgift pålagt forsikringspolicer omfattet af ordningen.

Bestemmelsen indebærer, at skadesforsikringssselskaber, der tegner forsikringer mod brand på bygninger, løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe, skal opkræve en afgift pr. police, såfremt der er sket en NBCR-terrorskade omfattet af ordningen. Alle forsikringstagere, der således har forsikret bygninger og løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe mod brandskader, vil i løbet af en årrække kollektivt skulle foretage en tilbagebetaling til staten for dennes udgift, uanset om de har oplevet en skade, der er blevet dækket af terrorforsikringsordningen. Forsikringstagere med de største forsikringspræmier vil således komme til at bidrage med det største beløb. Opkrævningerne fortsætter, indtil udeståender med staten er tilbagebetalt.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at afgiften opkræves af skadesforsikringssselskaberne og udgør et tillæg til forsikringspræmien pr. police på 5 pct. på forsikringer mod brand tegnet for ejendomme og genstande omfattet af § 1. Tillægget beregnes som 5 pct. af præmien på den eller de policer, til hvilken tilbagebetalingen knytter sig.

Bestemmelsen indebærer, at alle de omfattede forsikringssselskaber skal opkræve afgiften. Afgiften opkræves som et tillæg på 5 pct. af forsikringspræmien. Når skadesforsikringssselskaberne således opkræver forsikringspræmie, skal der tillægges en afgift, som udgør 5 pct. af forsikringspræmien.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at afgiften opkræves sammen med den første præmie i kalenderåret efter udbetalingen.

Bestemmelsen indebærer, at afgiften skal opkræves ved næste hovedforfald på forsikringen, såfremt der er sket en terrorhandling omfattet af ordningen, og indtil udeståendet er tilbagebetalt til staten.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at hvis afgiftsindbetalingerne i et år overstiger det tilbagebetalingskrav, der udstår efter træk på det statslige genudlån, tilbagebetales beløbet forholdsmæssigt til de omfattede forsikringstagere.

Det indebærer, at for meget indbetalt afgift ikke kan benyttes til at dække skader eller andre omkostninger efter ordningen. Ordningen udvides altså ikke, hvis der indbetales mere end nødvendigt. Derimod tilbagebetales beløbet forholdsmæssigt til de omfattede forsikringstagere.

Det foreslås i *stk. 5*, at skifter en forsikringstager skadesforsikringssselskab, og kan vedkommende godtgøre over for det nye selskab, at afgiften for året er betalt til det tidligere selskab for en genstand omfattet af § 1, opkræver det nye sel-

skab ikke afgift efter *stk. 4*. Dette gælder, uanset om den nye præmie er højere eller lavere end den præmie, hvoraf afgiften er beregnet.

Denne bestemmelse foreslås indført for at sikre, at forsikringstagernes mobilitet på markedet ikke svækkes ved, at en forsikringstager kan komme til at betale afgiften to gange på et år ved skift af skadesforsikringssselskab i et år, hvor der opkræves afgift. Den praktiske håndtering af dokumentationen for allerede betalt afgift i et år forventes at kunne ske via den begæring, der sendes fra det nye skadesforsikringssselskab til det tidligere skadesforsikringssselskab, når forsikringstageren ønsker at skifte skadesforsikringssselskab.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervsministeren kan beslutte, at satsen efter *stk. 4* midlertidigt nedsættes, hvis særlige forhold tilsiger det.

Bestemmelsen giver erhvervsministeren mulighed for midlertidigt at nedsætte satsen, f.eks. hvis der alene udstår et begrænset beløb, og det derfor må forudses, at bidrag på 5 pct. af den årlige præmie på alle de omfattede forsikringer vil overstige det beløb, der skal betales tilbage.

Til § 4

Den gældende terrorforsikringsordning dækker udbetalte beløb fra den statslige genforsikringsordning. Den gældende ordning understøtter et privat marked for forsikring mod NBCR-terror, hvorefter skadesforsikringssselskaberne får stillet en genforsikringsgaranti til rådighed af staten, når selskabernes udbetalinger forbundet med NBCR-terrorskader er af et vist omfang. Skadesforsikringssselskaberne bærer således i den eksisterende ordning selv administrationsomkostningerne ved sagsbehandlingen m.v.

Det følger af den foreslåede § 4, at omkostningerne ved ordningens administration, herunder ekstern bistand og betaling for skadesforsikringssselskabernes opgavevaretagelse, afholdes inden for den i § 3 fastsatte ramme.

Dette betyder, at de samlede beløb, der skal tilbagebetales til staten, skal kunne finansieres af ordningen. Omkostningerne ved ordningens administration indebærer betaling for skadesforsikringssselskabernes opgavevaretagelse, herunder skadesbehandlingen, Terrorforsikringsrådets anvendelse af ekstern bistand samt påløbne renter, jf. § 3, *stk. 3*. Afgift, der opkræves på policerne, skal således finansiere disse omkostninger således, at statens samlede udgift på ordningen over tid går i nul.

Da den foreslåede ordning indebærer, at staten overtager risikoen på NBCR-terror, således at skadesforsikringssselskaberne kun påtager sig administrationen af ordningen, men

ikke den økonomiske risiko ved NBCR-terror, vil de samlede omkostninger herved skulle finansieres af ordningen.

Til § 5

Det følger af den gældende § 2, stk. 1, i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at loven finder anvendelse på alle direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, og som tegner forsikringer for de risici, der nævnes i § 3.

Denne bestemmelse videreføres, idet det af det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, fremgår, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, og som tegner forsikringer for de genstande, der nævnes i § 1, har pligt til udføre opgaver omfattet af § 3, stk. 4 og 5 og §§ 6-11.

Bestemmelsen indebærer, at det er obligatorisk for alle danske skadesforsikringsselskaber, der tegner forsikringer på bygninger og løsøre, jernbanekøretøjer, motorkøretøjer og skibe, at være omfattet af ordningen. Disse skadesforsikringsselskaber har således pligt til at behandle de anmeldte NBCR-terrorskader, opkræve den årlige afgift samt anmelde og indbetale forfaldne afgiftsbeløb til Terrorforsikringsrådet.

Det følger af den gældende § 2, stk. 2 og 3, at skadesforsikringsselskaber og filialer beliggende i Danmark af skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som det Europæiske fællesskab har indgået aftale med, og som har anmeldt sig til at tegne forsikringer i Danmark for de risici, der nævnes i § 3, kan tilslutte sig ordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark for de genstande, der nævnes i § 1, har pligt til at udføre opgaver omfattet af § 3, stk. 4 og 5 og §§ 6-11.

Bestemmelserne indebærer, at det også gøres obligatorisk for de nævnte filialer beliggende i Danmark at deltage i ordningen. Herved forstås i praksis, at bestemmelsen kun gælder for de filialer, der er omfattet af EU-reglerne om fri etablering, samt de lande, der har indgået EØS-aftalen med EU, dvs. Norge, Island og Liechtenstein.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark via grænseoverskridende tje-

nestejydelsesvirksomhed for de genstande, der nævnes i § 1, har pligt til at udføre opgaver omfattet af § 3, stk. 4 og 5, og §§ 6-11.

Bestemmelserne indebærer endvidere, at også selskaber, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, og som er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelser for genstande nævnt i § 1, er forpligtet til at deltage i ordningen. Bestemmelsen gælder kun for de skadesforsikringsselskaber, der er omfattet af EU-reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, samt de lande, der har indgået EØS-aftalen med EU, dvs. Norge, Island og Liechtenstein.

Med den obligatoriske deltagelse i terrorforsikringsordningen for de pågældende skadesforsikringsselskaber vil flest mulige borgere og virksomheder have en ekstra sikkerhed for at kunne få udbetalt erstatning i tilfælde af NBCR-terrorskader i Danmark, forudsat at deres policer dækker de pågældende genstande anført i § 1.

Til § 6

Idet den gældende terrorforsikringsordning bygger på en forsikringsaftale indgået mellem kunde og forsikringsselskab, foretages sagsbehandlingen efter det enkelte skadesforsikringsselskabs vilkår og forretningsgange i øvrigt.

Den foreslåede § 6 fastsætter regler for skadesforsikringsselskabernes behandling af skader forårsaget af NBCR-terror.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at skadesforsikringsselskaberne foretager taksation af skader forårsaget af NBCR-terror.

Bestemmelsen indebærer, at det er skadesforsikringsselskaberne, der foretager vurderingen af de forsikrede genstande efter en skade, herunder skadens omfang og størrelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at taksation, herunder udfærdigelse af taksatorrapport, skal foretages senest 30 arbejdsdage efter, at taksator har det fornødne grundlag for at foretage taksationen.

Taksator skal have det fornødne grundlag for at foretage taksationen. Det betyder, at taksator skal være i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at foretage taksationen. Samtidig skal taksator have haft rimelig mulighed for adgang til den beskadigede ejendom eller det beskadigede løsøre med henblik på besigtigelse. Herved tænkes bl.a. på oplysninger om de enkelte skadede genstande og bygningsdele, herunder materialer og disses oprindelse, samt særlige bygningskonstruktioner m.v. Dette er oplysninger, der almindeligvis er let tilgængelig, hvorfor taksationen i udgangspunktet bør kunne ske relativt nemt for disse elemen-

ter. Endvidere kan der være tale om et entreprisetjek hos entreprenører for at få fastsat erstatningen korrekt. Selve adgangen til en ejendom kan være hindret ved, at taksator ikke kan få kontakt med skadelidte, eller ejendommen fysisk ikke er tilgængelig på grund af kontaminering, nedstyrtningssfare, svære skader på infrastruktur eller andet. Da terrorbegivenheder er et særegent område, vil der være tilfælde, hvor skader grundet deres omfang og beskaffenhed er svære at håndtere, og hvor det dermed kan være svært at udarbejde taksatorrapport. I sådanne tilfælde må det bero på en konkret vurdering, hvad der kan lade sig gøre. Fristen på 30 arbejdsdage begynder således ikke at løbe, førend disse betingelser er opfyldt.

Da de almindelige forvaltningsretlige regler finder anvendelse for skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terror-skader, skal en fristoverskridelse, som ikke er begrundet i skadelidtes forhold, meddeles skadelidte med oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes. Terrorforsikringsrådet fører tilsyn med forsikringsselskabernes sagsbehandling af NBCR-terror-skader. Ved uregelmæssigheder i sagsbehandlingen, herunder langsommelig behandling og overskridelse af fristen på 30 arbejdsdage, kan Terrorforsikringsrådet udstede og offentliggøre påbud over for skadesforsikringsselskaberne. Terrorforsikringsrådet foretager en konkret vurdering af, hvorvidt en overskridelse af fristen på 30 arbejdsdage skal sanktioneres.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at taksatorrapporten sendes til skadelidte, som indtil 14 dage efter modtagelsen kan afgive bemærkninger til skadesforsikringsselskabet.

Bestemmelsen indebærer, at skadelidte har mulighed for at komme med bemærkninger til taksators vurdering af skaden, inden der træffes endelig afgørelse om erstatningsudmålingen. Taksator skal udarbejde en klar kalkulation, der viser, hvordan taksator er kommet frem til erstatningen. Skadelidtes mulighed for at afgive bemærkninger skal anses som en partshøring af hele taksatorrapporten. Modtagelsestidspunktet skal anses for det tidspunkt, hvor rapporten er kommet frem til skadelidte.

Det foreslås i *stk. 2*, at skadesforsikringsselskabet skal træffe afgørelse senest 30 arbejdsdage efter, at alle de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af den endelige taksatorrapport foreligger.

Bestemmelsen indebærer, at skadesforsikringsselskabet skal træffe afgørelse om, hvorvidt en anmeldt skade er omfattet af ordningen, dvs. at den beskadigede ejendom eller genstand er omfattet af en gyldig brandforsikring, samt størrelsen af den erstatning, der i den forbindelse kan ydes. Denne afgørelse skal være foretaget senest 30 arbejdsdage efter, at skadesforsikringsselskabet har alle de nødvendige oplysninger til at kunne træffe afgørelsen. Ved nødvendige oplys-

ninger forstås først og fremmest, at Terrorforsikringsrådet har truffet afgørelse om, at skaden er omfattet af ordningen. Herefter skal der foreligge en endelig taksatorrapport med oplysninger om skadens omfang og erstatningsudmålingen. Den endelige rapport foreligger først, når skadelidte har haft mulighed for at afgive bemærkninger hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at Terrorforsikringsrådet i særlige tilfælde kan dispensere fra fristerne i *stk. 1* og *stk. 2*.

Muligheden for dispensation tænkes anvendt i tilfælde af omfattende NBCR-terror, hvor mængden af anmeldelser til skadesforsikringsselskaberne er så stor, at fristen ikke kan overholdes.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling, herunder brug af fælles it-systemer m.v.

Bemyndigelsen forventes bl.a. anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at sagsbehandling af skader om NBCR-terror kan behandles i et fælles it-system, der stilles til rådighed for skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terror-skader. Sagsbehandling indebærer bl.a. en opgørelse af skadens omfang og erstatning. Desuden forventes det, at der fastsættes nærmere regler om en forenklet anmeldelsesprocedure og klageadgang. Det vil i forbindelse med udarbejdelse af bemyndigelsen blive overvejet, om der findes et eksisterende system, der kan genanvendes – eksempelvis det system, som i dag anvendes i forbindelse med sagsbehandling og udbetaling af erstatninger efter lov om stormflod og stormfald.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at skadesforsikringsselskabet kan lade et andet skadesforsikringsselskab, der tilbyder tegning af dækning i henhold til § 1, varetage selskabets opgaver i henhold til denne lov.

Et skadesforsikringsselskab kan indgå en aftale med et andet skadesforsikringsselskab om, at dette selskab skal varetage alle skadesforsikringsselskabets opgaver i NBCR-terror-skader, herunder taksation, sagsbehandling, afgørelse og erstatningsudbetaling. Hvis to skadesforsikringsselskaber benytter sig af muligheden for at indgå en sådan aftale, overtager det modtagende selskab hele ansvaret for sagen. Baggrunden for at indsætte adgang til at kunne overdrage skader er, at mindre skadesforsikringsselskaber, der kun har en enkelt eller få NBCR-terror-skader, efter aftale bør have mulighed for at overføre sådanne sager til skadesforsikringsselskaber med et større antal sager.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at sådanne aftaler skal godkendes af Terrorforsikringsrådet, inden det andet selskab påbegynder varetagelsen af opgaver efter denne lov.

På baggrund af, at Terrorforsikringsrådet får til opgave at føre løbende tilsyn med skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terrorskader, jf. forslaget § 18, anses det for hensigtsmæssigt, at en aftale mellem to skadesforsikringsselskaber om overdragelse af NBCR-terrorskader skal godkendes af Terrorforsikringsrådet. Terrorforsikringsrådets godkendelse vil i praksis foretages af sekretariatet. Overdragelsen af sager kan således ikke ske, førend sekretariatet for Terrorforsikringsrådet har godkendt aftalen mellem forsikringsselskaberne.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at skadesforsikringsselskaberne anviser erstatningen til udbetaling via Terrorforsikringsrådet.

Skadesforsikringsselskaberne skal opføre skaderne og sende afgørelsen om erstatningsopgørelse videre til Terrorforsikringsrådet, som herefter sørger for, at genudlånsfaciliteten aktiveres og udbetaler erstatningen direkte til skadelidte.

Den eksisterende ordning forudsætter, at der er indgået en forsikringsaftale, som dækker skader som følge af NBCR-terror, hvorfor forsikringsaftalelovens regler finder anvendelse herpå. Forsikringsaftalelovens § 39 indeholder bestemmelser om, at forsikringsselskabet ikke er forpligtet til at betale mere i erstatning, end hvad der kræves til at dække den lidte skade. §§ 57 og 58 indeholder bestemmelser om forsikring af tredjemands interesse.

Det foreslås i *stk. 2*, at principperne i §§ 39, 57 og 58 i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse for skadesforsikringsselskabernes afgørelse i sager om NBCR-terror.

Det indebærer, at de forsikringsretlige principper i §§ 39, 57 og 58 tillige skal finde anvendelse i terrorforsikringsordningen.

Princippet i forsikringsaftalelovens § 39, om at der ikke må ske berigelse på grund af NBCR-terrorskader, skal finde anvendelse.

Principperne i forsikringsaftalelovens §§ 57 og 58 om, at retten til erstatning tilkommer den, hvis interesse forsikringen skal dække, og at erstatningsbeløbet kan udbetales til ejeren, når skaden er udbedret, hvis forsikringen samtidig omfatter ejerens og panthaverens interesse, skal også finde anvendelse.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at skadesforsikringsselskaberne efter udgangen af hvert kvartal, og senest den 15. i den efterfølgende måned, skal anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb på de enkelte forsikringskategorier, jf. § 1, stk. 2, til Terrorforsikringsrådet. Anmeldelsen skal være underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse.

Det forfaldne afgiftsbeløb pr. kvartal omfatter de afgifter, der forfalder til betaling i det pågældende kvartal.

Da det kun er forfaldne beløb, der skal indberettes, er det som hovedregel kun i år, hvor der opkræves afgift, at selskaberne er forpligtede til at anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb til Terrorforsikringsrådet. Herudover kan der være enkelte år med indberetninger som følge af tidligere års fejloptrækninger mv.

Det foreslås med lovforslaget § 20, stk. 1, nr. 1, at strafbelægge overtrædelse af stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er det pågældende forsikringsselskab. Den straffbare handling består i ikke at anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb på de enkelte forsikringskategorier eller ikke at anmelde dette rettidigt, samt at anmeldelsen ikke er underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at det skyldige afgiftsbeløb pr. kvartal omfatter de afgifter, der forfalder til betaling i det pågældende kvartal.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgifter, der afskrives som uerholdelige, fradrages i afgiftsbeløb i det kvartal, hvor afskrivningen af præmieindtægt inkl. afgift finder sted.

Uerholdelige afgifter er for eksempel, hvis præmien ikke kan opkræves, herunder i forbindelse med konkurs, dødsfald eller uenighed om, hvorvidt der er indgået en forsikringsaftale, idet skadesforsikringsselskabet så heller ikke kan afregne bidraget.

Til § 10

Det følger af den gældende § 5 i bekendtgørelse om Terrorforsikringspoolen for skadesforsikring, at Terrorforsikringspoolen skal administrere tilbagebetalingen til staten af de udbetalte beløb fra genforsikringsgarantien.

Det foreslås i *stk. 1*, at et skadesforsikringsselskabs forfaldne afgiftsbeløb for et kvartal skal indbetales til Terrorforsikringsrådet inden udgangen af den følgende måned.

Med bestemmelsen foreslås det, at tilbagebetalingen til staten sker via Terrorforsikringsrådet. Forfaldne afgiftsbeløb er

de beløb, der skal opkræves af skadesforsikringsselskaberne i forbindelse med tilbagebetaling til staten. For forsikringer, der fornys i januar, vil et skadesforsikringsselskabs afgiftsbeløb således være forfaldne i første kvartal efter, at et NBCR-terrorangreb har fundet sted.

Det foreslås i *stk. 2*, at betaler et skadesforsikringsselskab ikke afgiftsbeløbet rettidigt, skal skadesforsikringsselskabet betale 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra sidste rettidige indbetalingsdag, dog mindst 20 kr.

Bestemmelsen indebærer, at skadesforsikringsselskaberne skal betale en morarente på 1,3 pct. af det forfaldne afgiftsbeløb, såfremt afgiften ikke betales rettidigt. Hvis et skadesforsikringsselskab ikke har indbetalt afgiften rettidigt, skal dette ikke lægges forsikringstageren til last. Straffrenten skal således ikke pålægges forsikringstagerne direkte eller indirekte for eksempel ved en præmiestigning.

Til § 11

Den gældende terrorforsikringsordning er baseret på en ordning, hvor danske skadesforsikringsselskaber tilbyder deres kunder dækning ved skader som følge af NBCR-terror. Skadesforsikringsselskabernes afgørelser om erstatning for NBCR-terrorskader er således ikke omfattet af offentlig myndighedsudøvelse.

Det følger af den foreslåede § 11, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen finder anvendelse på skadesforsikringsselskabernes behandling af skader efter denne lov.

Bestemmelsen skal sikre en betryggende sagsbehandling. Da forslaget indeholder en ekstern delegation fra offentlig til privat myndighedsudøvelse, vil skadesforsikringsselskaberne endvidere i forbindelse med sagsbehandlingen af erstatningssagerne skulle leve op til de almindelige forvaltningsretlige principper for offentlig forvaltning. Skadesforsikringsselskaberne vil f.eks. skulle efterleve princippet om saglighed i forvaltningen og officialprincippet.

I relation til skadesforsikringsselskabernes afgørelse om udbetaling af erstatning i forbindelse med NBCR-terror skal skadesforsikringsselskaberne i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven for eksempel lade afgørelsen være ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning, jf. forvaltningslovens kapitel 6 og 7. Af klagevejledningen skal det bl.a. fremgå, at skadelidte kan påklage skadesforsikringsselskabets afgørelse til Terrorforsikringsrådet.

Skadesforsikringsselskaberne skal i behandlingen af sagerne herefter iagttage kravene om partens og offentlighedens ret til aktindsigt. Det enkelte selskabs sager, som eventuelt er

registreret decentralt i de enkelte selskabers it-systemer, danner grundlag for behandling af aktindsigtsanmodninger.

Processen kan være som følger:

1. Der indgives anmodning om aktindsigt i én eller flere sager i et skadesforsikringsselskab i henhold til enten forvaltnings- eller offentlighedsloven.
2. Skadeforsikringsselskabet fastlægger det retlige grundlag for anmodningen. Terrorforsikringsrådets sekretariat kan vejlede overordnet om bestemmelserne i loven og deraf følgende afgrænsninger.
3. Skadeforsikringsselskabet udvælger sagsakterne og fjerner, under overholdelse af ekstraheringsreglerne, eventuelle oplysninger, der ikke er omfattet af adgangen til aktindsigt (i forbindelse med anmodninger ifølgende offentlighedsloven kan det eksempelvis dreje sig om navneoplysninger m.v.). Selskabet udleverer de pågældende akter til anmoder.

Klager over afslag eller delvist afslag på anmodning om aktindsigt kan indbringes for Terrorforsikringsrådet.

Til § 12

Efter § 7 i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet nedsætter erhvervsministeren Terrorforsikringsrådet, som består af repræsentanter fra Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Finanstilsynet samt den juridiske enhed, der repræsenterer branchen i Terrorforsikringsrådet.

Dette princip videreføres med det foreslåede stk. 1 og 2.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at erhvervsministeren udpeger et terrorforsikringsråd bestående af 1 formand og 3 medlemmer samt suppleanter for disse.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at Terrorforsikringsrådet sammensættes af en formand og en suppleant fra Erhvervsministeriet, et medlem og en suppleant fra Finansministeriet, et medlem og en suppleant fra Finanstilsynet og et medlem og en suppleant efter indstilling fra forsikringsbranchen.

Repræsentanterne fra forsikringsbranchen indstilles af brancheorganisationen Forsikring & Pension.

Det følger af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 503 af 21. maj 2012 om Terrorforsikringsrådet, at medlemmerne udpeges af erhvervsministeren for op til 4 år ad gangen og kan genudpeges.

Der foreslås tilsvarende regler, idet det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at formanden og medlemmerne samt disses suppleanter udnævnes for en 4-årig periode og kan genudpeges.

Bestemmelsen indebærer, at der sker en samlet udnævnelse af medlemmerne for 4 år ad gangen.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at fratræder et medlem inden periodens udløb, vil der ske udnævnelse af et nyt medlem for en periode kortere end 4 år.

Bestemmelsen skal sikre, at der er en ensartethed i Terrorforsikringsrådet i hele den 4-årige udnævnelsesperiode. Finder udnævnelse således sted i løbet af en periode, fordi et medlem for eksempel fratræder på grund af, at medlemmet ikke længere er ansat i et af de nævnte ministerier, styrelse eller i branchen, foretages udnævnelsen kun med virkning til periodens udløb.

Bestemmelsen viderefører den praksis, som erhvervsministeren har i dag.

Efter gældende ret kan Terrorforsikringsrådet til brug ved afgørelsen af, om der foreligger NBCR-terror, anvende særlig sagkyndig bistand, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet.

Dette videreføres i det foreslåede *stk. 4*, som fastslår, at Terrorforsikringsrådet efter behov kan anvende fremmed bistand.

Fremmed bistand omfatter dels tjenesteydelser hos Beredskabsstyrelsen og andre myndigheder, dels anden ekspertbistand, herunder særligt sagkyndige med indsigt i terror og anvendelsen af NBCR-våben.

Det følger af § 7, stk. 2, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for Terrorforsikringsrådets sammensætning, arbejde og udnævnelse af medlemmer. Denne hjemmel er udnyttet ved udstedelse af bekendtgørelse nr. 503 af 21. maj 2012 om Terrorforsikringsrådet, som indeholder regler for Terrorforsikringsrådets medlemmer, kompetencer og møder.

Denne bestemmelse videreføres med det foreslåede *stk. 5*, hvorefter erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for Terrorforsikringsrådets arbejde.

Med organiseringen af den foreslåede ordning tillægges Terrorforsikringsrådet delvist andre arbejdsopgaver end dem, som følger af den gældende ordning. Opgaverne efter den foreslåede ordning omfatter blandt andet tilsyn med skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling samt behandling af klager over skadesforsikringsselskabernes afgørelser.

Kompetencen til at fastsætte nærmere regler for sekretariatets arbejde samt for ekstern bistand ligger efter den gældende terrorforsikringsordning hos Terrorforsikringsrådet.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om sekretariatsfunktionen for Terrorforsikringsrådet, herunder betaling for sekretariatets arbejde og for ekstern bistand.

Kompetencen til at fastsætte nærmere regler for sekretariatets arbejde samt for ekstern bistand tillægges således nu erhvervsministeren, da reglerne således kan udstedes i form af en bekendtgørelse. Det vil inden for rammerne af denne bekendtgørelse være Terrorforsikringsrådet, der indgår aftale med andre myndigheder eller eksperter om bistand og eventuel betaling herfor.

Terrorforsikringsrådets sekretariatsfunktion varetages efter den gældende ordning af Finanstilsynet.

Sekretariatsfunktionen vil fortsat skulle varetages af Finanstilsynet. Sekretariatet vil med den foreslåede ordning skulle varetage en række yderligere opgaver i forhold til den eksisterende ordning, som vil blive udmøntet i form af en bekendtgørelse. Bl.a. forventes det at fremgå af bekendtgørelse, at sekretariatet vil skulle bistå Terrorforsikringsrådet ved tilsynet med skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling og godkende aftaler indgået mellem forsikringsselskaber om at lade et andet selskab varetage skadesforsikringsselskabets opgaver efter denne lov. Sekretariatet vil således primært skulle træde til, i tilfælde af at den foreslåede ordning effektueres. I år, hvor ordningen ikke aktiveres, vil sekretariatet dog have mindre administrative opgaver, eksempelvis i forbindelse med udnævnelse af medlemmer til Terrorforsikringsrådet, indkaldelse af møder i rådet samt den løbende ajourføring af erstatningsbetingelserne, jf. § 1, stk. 5. Derimod vil sekretariatet ikke med den foreslåede ordning årligt skulle indhente oplysninger om muligheden for at opnå markedsbaseret genforsikring for NBCR-terrorisici.

Til § 13

Terrorforsikringspoolen skal aflægge et årligt regnskab, som særskilt viser præmiebetalingerne til staten og udbetalinger fra genforsikringsgarantien, jf. § 6, stk. 1, i bekendtgørelse om Terrorforsikringspoolen for skadesforsikring, jf. § 6, stk. 2, i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Terrorforsikringsrådet aflægger regnskab for år, hvor der har været foretaget udbetalinger fra ordningen, eller hvor skadesforsikringsselskaberne har opkrævet bidrag til ordningen.

Da der med den foreslåede ordning ikke længere er tale om en forsikringsdækning, hvor skadesforsikringsselskaberne bærer risikoen, men derimod en ordning, hvor staten bærer risikoen ved NBCR-terrorbegivenheder, foreslås det, at det er Terrorforsikringsrådet, som aflægger regnskab.

Bestemmelsen indebærer, at det kun er i år, hvor der har været foretaget udbetalinger fra ordningen, dvs. i år hvor der har været en skade forårsaget af NBCR-terrorbegivenheder, at der skal aflægges regnskab. Desuden skal der aflægges regnskab i år, hvor skadesforsikringsselskaberne har opkrævet afgift pr. police i henhold til § 3.

Det følger af § 6, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse om Terrorforsikringspoolen for skadesforsikring, at regnskabet revideres af en statsautoriseret revisor, som særskilt skal erklære sig om præmiebetalingerne til staten og om udbetalinger fra genforsikringsgarantien.

Det foreslås i *stk. 2*, at Terrorforsikringsrådets regnskab revideres af en statsautoriseret revisor og indsendes til erhvervsministeren.

Formålet med bestemmelsen er, at erhvervsministeren får et overblik over ordningens udbetalinger og afgifter anmeldt og opkrævet af skadesforsikringsselskaberne.

Det følger desuden af det foreslåede *stk. 3*, at erhvervsministeren har adgang til Terrorforsikringsrådets regnskabsmateriale, herunder revisionsprotokollater m.v.

Bestemmelsen er indsat som følge af § 2 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. (Rigsrevisorloven), hvorefter Rigsrevisor direkte eller gennem vedkommende minister kan kræve forelagt til gennemgang regnskaber fra institutioner, foreninger, fonde m.v., der modtager kapitalindskud, tilskud, lån, garanti eller anden støtte fra staten eller en af de i § 2, stk. 1, nr. 2-4, nævnte institutioner m.v., eller som modtager bidrag, afgift eller anden indtægt i henhold til lov.

Ved regnskabsmateriale forstås det bagvedliggende materiale til brug for regnskabsaflæggelsen, herunder opgørelser over udbetalinger, registreringer af skader, afgiftsopgørelser, beskrivelse af bogføringen og enhver dokumentation for transaktioner, der registreres i bogføringen.

Til § 14

Det følger af den gældende § 3 i bekendtgørelse om Terrorforsikringsrådet, at Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er tale om en begivenhed foranlediget af terrorangreb, hvor der er anvendt NBCR-våben, og skaderne dermed er omfattet af terrorforsikringsordningen.

Dette videreføres i det foreslåede § 14, hvorefter Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en terrorhandling ved brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben.

Det betyder, at det er Terrorforsikringsrådet, der vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt ordningen skal tages i brug til at dække tab. Det er vigtigt, at terrorforsikringsordningen kan bringes i anvendelse, også før et retligt efterspil efter et terrorangreb er tilendebragt. Terrorforsikringsrådet træffer beslutning om, hvorvidt ordningen aktiveres på et tidspunkt kort tid efter angrebet. På den baggrund skal Terrorforsikringsrådet inddrage de elementer, der indgår i definitionen af terrorisme i straffelovens § 114, i afgørelsen – ligesom definitionen af terrorisme i almindelige genforsikringskontrakter kan indgå. Da den politimæssige efterforskning typisk ikke vil være tilendebragt, når beslutning efter § 14 træffes, vil Terrorforsikringsrådet i højere grad lægge vægt på de objektivt konstaterbare effekter af angrebet og i mindre omfang bevæggrund og forsæt bag handlingerne.

Det er ikke et krav, at politiet har afsluttet en eventuel efterforskning af en hændelse, der kan være omfattet af § 1. Således kan der udbetales erstatning, uden at politiet rejser tiltale efter § 114 i straffeloven.

Det er hensigtsmæssigt, at erstatningerne kan udbetales hurtigst muligt efter, at skaderne er sket. Derfor gives Terrorforsikringsrådet kompetence til at beslutte, om et angreb udløser erstatning fra ordningen, uanset at de bagvedliggende motiver til et den skadesudløsende begivenhed endnu ikke er detaljeret kortlagt.

Til § 15

Efter den gældende terrorforsikringsordning udspringer forsikringstageres krav af de individuelle forsikringsaftaler. Skadesforsikringsselskaberne hæfter dermed for erstatning efter aftalevilkårene, uanset om selskabets risiko er genforsikret på det private marked eller via den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Terrorforsikringsrådet kan beslutte at udbetale erstatninger eller foretage acontoudbetalinger, hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at summen af erstatninger, der skal udbetales i forbindelse med et NBCR-terrorangreb, kan rummes inden for det tilbageværende mulige træk på den statslige genudlånsfacilitet, selvom Terrorforsikringsrådet ikke har modtaget endelige opgørelser fra samtlige berettigede.

Terrorforsikringsrådet kan således ud fra en vurdering af omfanget af en NBCR-terrorbegivenhed beslutte at foretage udbetalinger eller acontoudbetalinger til de berørte skadelid-

te, hvis der er sandsynlighed for, at de samlede skader vil kunne holde sig inden for rammen af genudlånsfaciliteten.

Bestemmelsen skal sikre, at der kan påbegyndes udbetalinger i forhold til, hvad det forventes, at det samlede erstatningsbeløb kommer til at blive. For at undgå en situation, hvor skadelidte ikke kan regne med den erstatning, de har fået udbetalt, forudsættes acontoudbetalingen at skulle være konservativt fastsat.

Det foreslås i *stk. 2*, at Terrorforsikringsrådet kan beslutte at foretage acontoudbetalinger af de forholdsmæssige erstatninger, jf. § 3, stk. 2, hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at summen af erstatninger, der skal udbetales i forbindelse med et NBCR-terrorangreb, ikke kan rummes inden for det tilbageværende mulige træk på genudlånsfaciliteten, selvom Terrorforsikringsrådet ikke har modtaget endelige opgørelser fra samtlige berettigede.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at forsikringstagerne kun har krav på en forholdsmæssig dækning af deres tab, hvis de totale skader ved et angreb overstiger det tilgængelige træk på genudlånsfaciliteten. Terrorforsikringsrådet skal derfor principielt have overblik over et angrebs samlede skader, før udbetalinger kan påbegyndes. Efter den foreslåede § 18 har skadelidte op til 6 måneder til at anmelde krav til forsikringsselskaberne. Det kan imidlertid være yderst belastende for skadelidte – både private og virksomheder – at afvente udbetaling af erstatning.

Bestemmelsen i *stk. 2* skal dermed sikre, at der kan påbegyndes udbetalinger i forhold til, hvad det forventes, at den forholdsmæssigt kommer til at blive. For at undgå en situation, hvor skadelidte ikke kan regne med den erstatning, de har fået udbetalt, forudsættes acontoudbetalingen at skulle være konservativt fastsat.

I den gældende ordning vil tab været dækket af skadesforsikringsselskaberne, hvis tabene ved et angreb samlet set overstiger den statslige genforsikringsgaranti.

I den foreslåede ordning er tab hverken dækket af skadesforsikringsselskaberne eller af terrorforsikringsordningen, hvis tabene ved et angreb samlet set overstiger det mulige træk på det statslige genudlån.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at hvis Terrorforsikringsrådet vurderer, at der er sandsynlighed for, at summen af erstatninger, der skal udbetales efter denne lov, vil overstige genudlånsfacilitetens maksimum, retter Terrorforsikringsrådet henvendelse til erhvervsministeren.

Erhvervsministeren har herefter mulighed for at overveje og eventuelt fremsætte lovforslag om at forøge genudlånsfaciliteten til ordningen.

Til § 16

I den gældende terrorforsikringsordning modtager skadesforsikringsselskaberne ikke betaling for behandling og taksation af NBCR-terroriskader, idet ordningen bygger på en forsikringsaftale indgået mellem kunde og forsikringsselskab, uanset at forsikringsselskaberne har en statslig genforsikring i ryggen.

Det følger af den foreslåede § 16, at Terrorforsikringsrådet efter forhandling med forsikringsbranchen fastsætter regler om Terrorforsikringsrådets betaling for skadesforsikringsselskabernes behandling og taksation af NBCR-terroriskader.

Dette svarer til den model, der er valgt i stormflodsordningen, hvor Stormrådet efter forhandling med Forsikring & Pension fastsætter betaling for selskabernes behandling af stormflodssager og om betaling for taksation i sager om oversvømmelse fra vandløb og søer.

Forhandling med forsikringsbranchen varetages i dag af Forsikring & Pension, som er forsikringsselskabernes brancheorganisation.

Aflønning af skadesforsikringsselskaberne tager udgangspunkt i en rimelig vurdering af den tid, der er nødvendig for behandling af de pågældende sager, herunder ved en gennemsnitsbetragtning og med en forudsætning om, at de nødvendige kompetencer til behandling af sagerne er til stede.

Aflønningen kan bygge f.eks. på følgende model:

- Et grundhonorar for at have et beredskab til at forestå sagsbehandling.
- Et særskilt honorar pr. takseret, behandlet og afsluttet NBCR-terrorerstatningssag.

Aflønningsmodellen skal afbalancere hensynet til at sikre et incitament til en minimering af taksations- og sagsbehandlingsomkostningerne med hensynet til de eksisterende forskelle fra selskab til selskab i arbejdsfordelingen imellem taksator og sagsbehandler. Det kan eksempelvis ske ved, at der fastsættes et stykhonorar pr. afsluttet sag kombineret med timeafregning for taksationsopgaven. Taler særlige omstændigheder herfor, kan forsikringsselskaberne få bevilget flere afregnede timer for at sikre en ordentlig sagsbehandling og for at tilskynde selskaber til at afdække forholdene, hvis der er mistanke om svindel.

Til § 17

Der er ikke i den eksisterende lov regler om tilsyn med ordningen, men Finanstilsynet fører et generelt tilsyn med Skadesforsikringsselskabernes overholdelse af den finansielle lovgivning jf. lov om finansiel virksomhed § 344.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Terrorforsikringsrådet fører tilsyn med skadesforsikringsselskabernes behandling af NBCR-terrorskader.

Terrorforsikringsrådets væsentligste opgave vil være at påse, at skadesforsikringsselskaberne overholder denne lov og de regler, der udstedes i medfør af loven. Terrorforsikringsrådets tilsyn er et generelt tilsyn med skadesforsikringsselskabernes forvaltning af opgaven, herunder taksation, erstatningsudmåling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Tilsynet med skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling kan dels omfatte udarbejdelse af generel skadesbehandlings- og erstatningsstatistik og dels systematisk stikprøvekontrol af skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling. Herudover forestår Terrorforsikringsrådet også den løbende overvågning af ordningens likviditet, eksempelvis i form af produktion af nøgletal.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Terrorforsikringsrådet af de omfattede skadesforsikringsselskaber kan forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at lovens regler og regler udstedt i medfør af loven overholdes.

Bestemmelsen skal sikre, at Terrorforsikringsrådet har de oplysninger, som Terrorforsikringsrådet efter en faglig vurdering anser for at være nødvendige for tilsynsvirksomheden, herunder materiale, der er indgået i skadesforsikringsselskabernes sagsbehandling af NBCR-terrorskaderne. Bestemmelsen giver således Terrorforsikringsrådet adgang til at kræve oplysninger fra de omfattede skadesforsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Terrorforsikringsrådet kan meddele de påbud, som anses for nødvendige for skadesforsikringsselskabernes overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Terrorforsikringsrådets adgang til at meddele påbud skal ses i sammenhæng med, at rådet fører tilsyn med skadesforsikringsselskabernes forvaltning af opgaven, herunder overholdelse af tidsfrister, erstatningsudmåling, sagsregistrering samt overholdelse af forvaltnings- og offentlighedslovens bestemmelser. Såfremt et skadesforsikringsselskab for eksempel ikke foretager korrekt erstatningsudmåling i henhold til de regler, som vil blive udstedt i form af en bekendtgørelse i medfør af lovforslagets § 1, stk. 5, vil Terrorforsikringsrådet kunne meddele skadesforsikringsselskabet et påbud om at foretage erstatningsudmåling i overensstemmelse hermed. Terrorforsikringsrådet kan også meddele skadesforsik-

ringsselskabet et påbud, hvis selskabet for eksempel ikke overholder de forvaltningsretlige regler om begrundelsespligt i forbindelse med afgørelsen om erstatning efter de for ordningen fastsatte regler.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Terrorforsikringsrådet kan offentliggøre påbud efter 1. pkt.

Dette kan eksempelvis ske på Finanstilsynets hjemmeside. Terrorforsikringsrådet har ikke pligt til at offentliggøre alle påbud. Hvorvidt der skal ske offentliggørelse, afhænger af det konkrete forhold, som har udløst Terrorforsikringsrådets påbud. Det forudsættes, at der alene skal ske offentliggørelse af Terrorforsikringsrådets påbud, hvis offentliggørelsen står mål med skadesforsikringsselskabets manglende overholdelse af reglerne (proportionalitet). Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis der er tale om gentagne tilfælde af samme karakter, eller hvis et skadesforsikringsselskab bevidst undlader at følge de for erstatningsordningen gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at Terrorforsikringsrådet i særlige tilfælde kan kræve, at et skadesforsikringsselskab tilbagebetaler uberettiget udbetalt erstatning.

Bestemmelsen finder anvendelse ved grove tilfælde af uberettiget udbetaling af erstatning, hvor det er eller bør være åbenlyst, at den skadelidte ikke var berettiget til erstatning, herunder i tilfælde af skader på ejendomme, som ikke er omfattet af en forsikring for de i § 1 nævnte genstande.

Uberettiget erstatning vil være tilfælde, hvor skadesforsikringsselskaberne ikke har foretaget fyldestgørende sagsbehandling. Det vil sige, hvor skadesforsikringsselskabet for eksempel ikke har foretaget tilfredsstillende og fyldestgørende taksation af skaden, så skadesomfanget eller erstatningsudmålingen ikke stemmer overens med den faktiske skade. Eller skadesforsikringsselskabet for eksempel har anført udbetaling af erstatning til den forkerte erstatningsberettigede.

Har skadesforsikringsselskabet således vurderet, at der skal ske erstatning i åbenlys strid med betingelserne for erstatningen, så vil skadesforsikringsselskabet skulle tilbagebetale dette beløb.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at § 354 i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på Terrorforsikringsrådets tilsyn efter denne lov.

Bestemmelsen indebærer, at Terrorforsikringsrådet er underlagt samme tavshedspligt, som fremgår af § 354 i lov om finansiel virksomhed om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte. Det fremgår bl.a. af denne bestemmelse, at Finanstil-

synets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Bestemmelsen gælder således også i de tilfælde, hvor Terrorforsikringsrådet anvender ekstern bistand. Terrorforsikringsrådets medlemmer og suppleanter er således forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsopgaven. Bestemmelsen skal sikre, at fortrolige oplysninger om de omfattede skadesforsikringssselskabers forhold ikke kommer til offentlighedens kendskab.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for tilsynet, herunder for Terrorforsikringsrådets påbud til skadesforsikringssselskaberne og offentliggørelse heraf samt krav om kompensation fra skadesforsikringssselskaberne af uberettiget udbetalt erstatning.

De nærmere regler vil skulle fastsættes i en bekendtgørelse. Ved fastlæggelsen af de nærmere regler for påbud og kompensation vil der skulle lægges vægt på, at der er proportionalitet mellem skadesforsikringssselskabernes handlinger og de sanktioner, som anvendes over for skadesforsikringssselskaberne. Kravet om kompensation vedrører alene det beløb, der er uberettiget udbetalt. Der forventes endvidere at blive tale om, at et krav skal gøres gældende inden for rimelig tid. I en periode på ikke mere end 3 år efter afslutningen af tilsyn i forhold til den enkelte terrorhændelse er det rimeligt at rette krav mod skadesforsikringssselskaberne for uberettiget udbetalte erstatninger.

For så vidt angår sanktioner bemærkes det, at der ikke kan være tale om, at Terrorforsikringsrådet kan inddrage et skadesforsikringssselskabs tilladelse helt eller delvist, idet der ikke er tale om en forsikringsordning omfattet af reglerne i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet er kompetent myndighed i forhold til at udstede og inddrage et forsikringssselskabs tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed.

Til § 18

Det følger af den gældende terrorforsikringsordning, at forsikringstagere, som har tegnet forsikringsdækninger for NBCR-terrorskader på bygninger og køretøjer m.v. i Danmark, er dækket i henhold til de aftalte forsikringsbetingelser mellem forsikringssselskab og forsikringstager.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at skadelidte senest 6 måneder efter skadens indtræden skal anmelde skaden til det forsikringssselskab, hvor skadelidte har forsikret den beska- digede genstand.

Ved skade forstås i denne lov enhver forringelse eller undergang af en genstand omfattet af § 1. Undergang omfatter også uanvendelighed.

Da terrorbegivenheder kan gribe omfattende ind i de berøres hverdag og have både fysiske og psykiske konsekvenser, vil det kunne tage noget tid, før den skadelidte er i stand til at anmelde en skade. Det foreslås derfor, at anmeldelsen skal ske inden 6 måneder efter begivenhedens indtræden.

Skadelidtes første anmeldelse til forsikringssselskabet tæller som rettidig anmeldelse af en skade efter ordningen, hvis den er sket inden for ordningens tidsfrist og i øvrigt afvises som en forsikringssskade. Det vil sige, hvis skadelidte anmelder en skade uden at vide, at der er tale om en NBCR-terrorskade, som ikke er dækket af forsikringsaftalen, og anmeldelsen derfor afvises som dækket, vil denne anmeldelse anses som rettidig anmeldelse af en skade efter ordningen.

Efter § 21, stk. 1, i forsikringsaftaleloven skal anmeldelse af forsikringsbegivenheden ske "uden ophold", dvs. så snart som muligt. Den foreslåede ordning er ikke omfattet af forsikringsaftaleloven, og bestemmelsen om, at anmeldelse skal ske "uden ophold", finder derfor ikke anvendelse. Den længere tidsfrist vil således være en fordel for skadelidte, idet en NBCR-terrorbegivenhed kan have alvorlige konsekvenser for skadelidte, og skadelidte derfor muligvis ikke vil være i stand til at anmelde skaden inden for forsikringsaftalelovens bestemmelser. Fristen på 6 måneder anses derfor som en passende tidsfrist i forhold til begivenhedens karakter, dog med mulighed for forlængelse afhængig af skadelidtes omstændigheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at Terrorforsikringsrådet i særlige tilfælde kan dispensere fra fristen. Ved særlige tilfælde tænkes de tilfælde, hvor der har været omfattende NBCR-terror, og hvor angrebet formodes at have haft omfattende personlige konsekvenser for skadelidte, og anmeldelse af skader derfor først kan forventes lang tid efter begivenhedens indtræden.

Til § 19

Da der efter den gældende ordning er tale om en forsikringsaftale mellem kunde og forsikringssselskab, finder det almindelige klagesystem anvendelse. Klager over forsikringssselskabets afgørelse på private forsikringer kan således indbringes for Ankenævnet for Forsikring.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at klager over skadesforsikringssselskabernes afgørelser i NBCR-terrorskader kan indbringes for Terrorforsikringsrådet senest 3 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Da der for den foreslåede ordning ikke er tale om en forsikringsaftale, indebærer bestemmelsen, at Terrorforsikringsrå-

det behandler klager over skadesforsikringssselskabernes afgørelser, herunder selve taksationen. Bestemmelsen indebærer, at klagen indgives direkte til Terrorforsikringsrådet. Hvis skadesforsikringssselskaberne modtager en klage, forventes det dog, at klagen videresendes til Terrorforsikringsrådet, jf. bestemmelse herom fastsat i bekendtgørelse udstedt i medfør af lovens § 6, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at Terrorforsikringsrådets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen medfører, at Terrorforsikringsrådets afgørelser alene kan prøves ved domstolene. I tilfælde, hvor Terrorforsikringsrådet har vurderet, at der ikke er tale om en NBCR-terrorbegivenhed, dækkes skader i overensstemmelse med den forsikring, vedkommende har tegnet på den pågældende genstand.

Til § 20

Det foreslås i *stk. 1*, at som part i forhold til Terrorforsikringsrådets afgørelser anses alene de omfattede skadesforsikringssselskaber.

Dette svarer til den afgrænsning af partsbegrebet, som foretages i § 355 i lov om finansiel virksomhed i relation til de virksomheder, der føres tilsyn med. Det er efter denne bestemmelse alene de virksomheder, som Finanstilsynets afgørelser retter sig mod, der anses som part.

Da Terrorforsikringsrådets afgørelser kun retter sig mod skadesforsikringssselskaberne, vil alene disse kunne anses som part. Forsikringstagerne vil dermed ikke anses som part i forhold til Terrorforsikringsrådet.

Det foreslås i *stk. 2*, at den der klager efter § 19, stk. 1, er part for så vidt angår spørgsmålet om forsikringssselskabets sagsbehandling i den pågældende klagesag.

Klageren bliver således part i spørgsmålet om den del af skadesforsikringssselskabets sagsbehandling, der klages over. De bliver ikke part i Terrorforsikringsrådets tilsyn med selskabet, og er dermed heller ikke part i en afgørelse om eventuelle påbud.

Til § 21

Det følger af det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 10, stk. 1, og § 4, stk. 5.

Bestemmelsen indebærer, at det skadesforsikringssselskab, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at anmelde størrelsen af forfaldne afgiftsbeløb eller undlader at opkræve

den årlige afgift, som opgjort som et tillæg til forsikringspræmien pr. police på 5 pct., straffes med bøde.

Bestemmelsen indføres for at sikre, at der sker tilbagebetaling til staten for genudlånsfaciliteten.

Det følger af det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelsen om erstatning.

Bestemmelsen indebærer, at den skadelidte, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelsen om erstatning, straffes med bøde

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for selskabet, er de mulige strafsubjekter selskabet og/eller en eller flere personer med tilknytning til selskabet, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod selskabet (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til selskabet, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at der i regler, der er udstedt efter loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Det forventes, at erhvervsministeren i bekendtgørelser fastsætter de nærmere regler for dækningsomfanget og selvrisiko, Terrorforsikringsrådets arbejde, sekretariatets arbejde, tilsynet med skadesforsikringssselskabernes sagsbehandling, herunder regler for påbud og kompensation, samt skadesforsikringssselskabernes sagsbehandling og brug af fælles it-systemer. Det vil i den forbindelse blive overvejet, i hvilket omfang overtrædelse af bestemmelserne i bekendtgørelserne skal strafbelægges.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Forældelsesfristen er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved Terrorforsikringsrådets tilsynsvirksomhed. Da Terrorforsikringsrådets undersøgelser sandsynligvis vil ske med et interval på mere end 2 år, kunne der være indtruffet forældelse ved opdagelsen af disse overtrædelser, hvis der var en kortere forældelsesfrist. Med en forældelsesfrist på 5 år sikres det således, at en overtrædelse med større sandsynlighed vil kunne føre til en tilsynsreaktion fra Terrorforsikringsrådets side.

Til § 22

Den foreslåede bestemmelse i § 22 indeholder regler om lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. juli 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet samtidig ophæves.

Da der er tale om en ny hovedlov, ophæves den eksisterende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Det foreslås i *stk. 3*, at bekendtgørelser udstedt i medfør af lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, forbliver i kraft, indtil de afløses af forskrifter i medfør af denne lov eller ophæves.

Formålet med bestemmelsen er at understrege, at bekendtgørelserne, der er udstedt i medfør af den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, opretholdes, indtil de ophæves eller afløses af bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelser i lovforslaget.

Til § 23

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 23, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bestemmelsen svarer til § 13 i den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet.

Loven skal ikke gælde for Færøerne, da forsikringsområdet er et færøsk særanliggende, men loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.